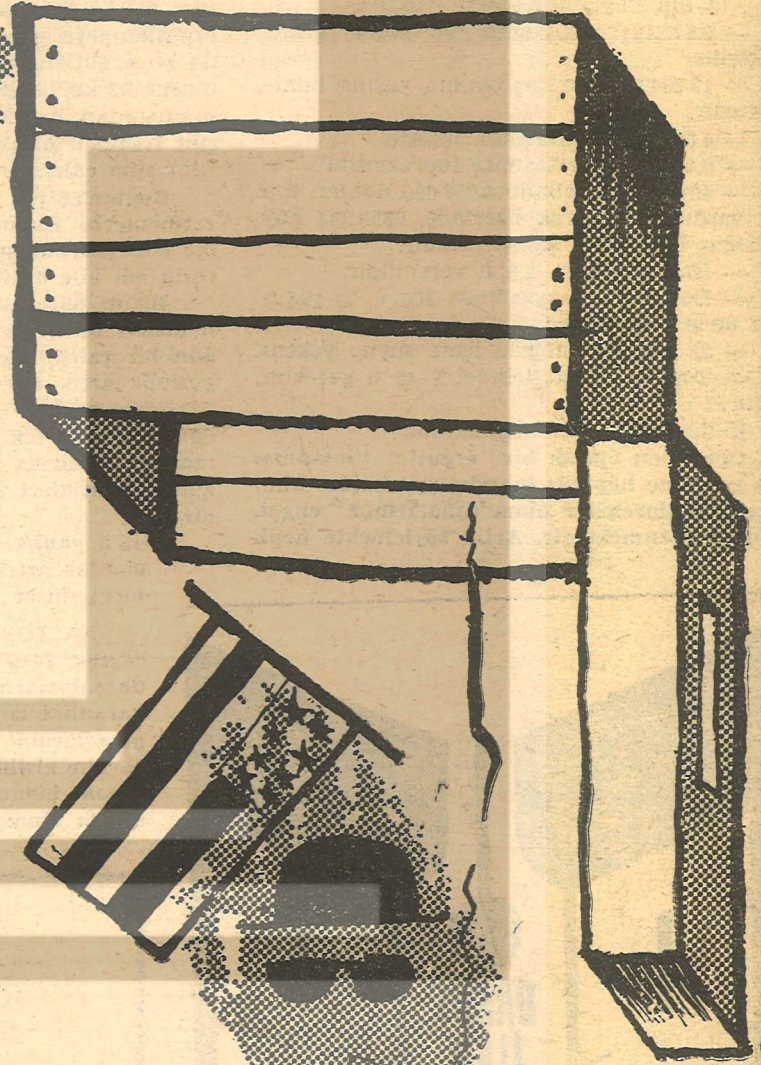


TÜRK SÖZÜ

14 EKİM 1969
FİYATI : 125 Krs.
YIL : 2 - SAYI :

100

demokrasi
bu
değildir



İÇ SAYFALARDA
EKE KURULTAYI
DEVRİMCİLERİN!

Adana TÖS şubesi öğretmenleri birliğe çağırıyor

Türkiye Öğretmenler Sendikası «TÖS» Adana Şubesi Başkanlığı öğretmenleri TÖS örgütü etrafında birliğe çağırın bir bildiri yayınlamıştır. Bildiride öğretmenlerin içinde bulunduğu koşullar rakamlarla belirtilmiştir:

— 57000 öğretmen 500 liranın altında aylık almaktadır.

— Son 19 yıl içinde hayat pahalılığı % 484 artmıştır.

— 100.000 öğretmenin gördüğü zam sadece % 75 tir.

— 13 bin köyümüzde okul yoktur.

— 2.575.131 çocuğumuz hiç okula gitmemektedir.

— 13.284.824 yurttaş okuma yazma bilmemektedir.

— 4.000.000 yurttaşımız işsizdir

— 3.000.000 yurttaşımız topraksızdır.

— 491 ağanın elinde 4.056.000 dönüm toprak vardır. Bu toprak üzerinde 1.853.394 köylü boğaz tokluğuna çalışmaktadır.

— Halkımızın % 2,5 u veremlidir.

— Doğan 1000 çocuktan 400 ü 12 yaşından önce ölmektedir.

— 28 bin köyümüzde içme suyu yoktur.

— Toplam konut içinde % 49 u gecekondudur.

Bildiri şöyle son bulmaktadır:

Öğretmen olarak bir örgütte toplanmamız gereğine hepimiz inandığımız halde kimi çıkarı olanlarca bir olma çabalarımız engellenmek istenmektedir. Artık söylemekte hepimiz

mizin hiç bıkılmıyacağı bir cümleyi bir daha tekrar edelim. Öğretmen bir bütündür.

Toplum önünde bir konudan veya bir olaydan dolayı adı geçen öğretmen «bir ilköğretmeniydi bir ortaokul öğretmeni idi» diye değil «öğretmen» diye anılır.

Atatürk 1919 mayısında Anadolu'ya çıktığında, Anadolu'da her bölgenin kendini kurtarmak üzere ayrı ayrı cemiyetler kurduğunu görünce Hattı müdafaa yoktur, sathı müdafaa vardır, demiş bütün cemiyetleri birleştirerek tüm Türkiye'nin kurtarılmasını öngören bir örgütlenmeye gitmiş ve çok kısa bir zamanda bu örgütlenme yardımıyla yurdumuz ve ulusumuz kurtarılmıştır. Biz de Atatürk'ün bu inancından hareket ederek kademe anlayışını tezelden bırakıp tüm öğretmenin kurtarılmasına çalışalım.

Bugün 80 nin üzerinde sendika kuran öğretmenleriz. Kaçının adını biliyoruz? Bugün bir kaç şehrimizin dışında TÖS hariç hiç birinin adı bile bilinmemektedir.

Bizim parçalanmamızı isteyenler, devamlı bizleri birbirine düşürme çabası içinde bugün bir çalışma göstermektedirler. Bizim tek yerimiz artık dernekleşme de kalktığına göre TÖS'dür. TÖS artık yerine oturmuş ve Türk öğretmenin tek güveneceği bir sendika olmuştur. Yıldırma taktikleri ve kademe sendikacılık taktikleri TÖS için bir problem değildir.

TÖS'ü yanlış tanıtmaya çabası içerisinde olanlar artık boşuna bir gayret göstermektedirler.

Ne TÖS'ün devrimciliğini kopye ederek TÖS'ü baltalamak isteyenler, ne de salyalarını akıtarak öğretmenleri karanlıkların gerisine itmeye çalışanlar amaçlarına erişemeyeceklerdir. Çünkü 65 bin kişilik örgüt artık parçalanmayacak, bölünmeyecek adı TÖS olan bir dünya olmuştur.

Behzat Ay Milli Eğitim Bakanını protesto etti

Bilindiği gibi Behzat Ay, devrimci dergilere yazdığı yazılardan ötürü Milli Eğitim Bakanlığının hismine uğruyarak müfettişlik görevi üzerinden alınıp Erzincan'a öğretmen olarak atanmıştı. Orada türlü baskılara göğüs gererek iki yıl çalıştı. İstanbul'a tayin sırası gelmişti. İlköğretim Genel Müdürü «Senin tayinin benim üstümde, hiç uğraşma, sen ayrı muameleye tâbisin» diyordu. Bunun üzerine Behzat Ay, geçen hafta, Milli Eğitim Bakanına aşağıdaki telgrafi çekerek durumunu protesto etti:

«İki yıldan beri engizisyonvari işlemlere hedef olmuştum. Türkiye'nin çalışma koşulları en güç bölgesi Siirt'te iki yıl başarılı ilköğretim müfettişliği görevi yaptıktan sonra tenzili rütbe cezası ile Erzincan'a ilköğretim öğretmeni olarak atadınız. Erzincan'da da iki yıl çalıştıktan sonra karıkoca durumundan İstanbul il emrine ilköğretim öğretmeni olarak atanmamı diledim. Dileğim yerine getirilmek üzere iken tayin şubenizde bir kargaşalık oldu ve Genel Müdürün emriyle tayinin imkânsız olduğunu bildirdiler!

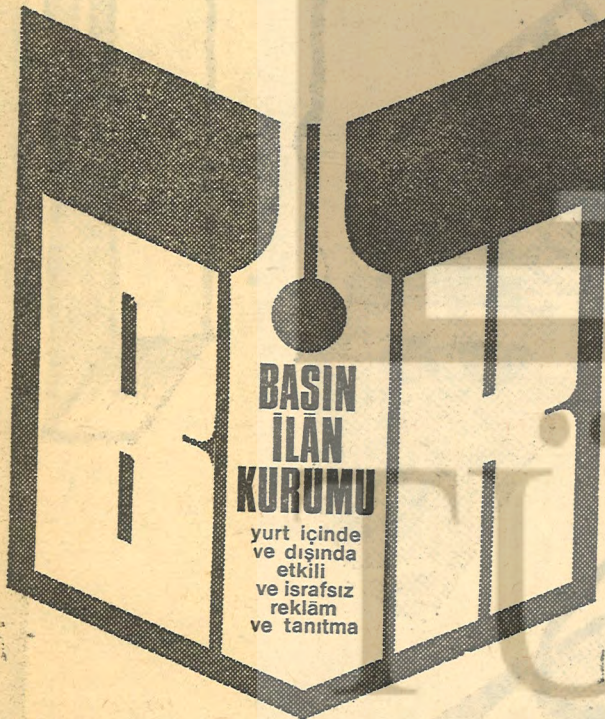
Tayin yönetmeliğimize karıkoca durumundan zamanla sınırlanmayan ve öncelik verilen tayin işlemine beni dahil etmemeniz aşiret usulü bir yönetimin yürüttüğü kanısını uyandırmaktadır.

Haksız tutum somut olarak ortadadır. Sol eğilimimiz söz konusu ise ikinci Dünya Savaşı yıllarında siz de sol eğilimli idiniz. Gerekirse açıklanacaktır.

Hakkımın gasbedilmiyerek yönetmelik gereğince karıkoca durumundan İstanbul il emrine atanmamı diliyorum.»

TÖS olarak birikim getirmeyen maaş artışıların, halktan yana ve halk için halkla beraber olmayan eğitimin, bizleri karanlığın gerilerine götürmek özlemi içinde olan kukla zihniyetin karşısındayız. Mücadelemiz sonuna dek bu yolda olacaktır.

**YAŞASIN DEVRİMCİ ÖĞRETMENLER,
YAŞASIN TAM BAĞIMSIZ ve GERÇEK-
TEN DEMOKRATİK TÜRKİYE.**



Yayın organları hakkında bilgi sağlanır * Eskiz ve program hazırlanır
Objektif tavsiyelerde bulunulur * Tespit edilen programlar titizlikle yürütülür.

Cağaloğlu, Türkocağı Cad. no: 1, kat: 3
Telefon: 27 66 00 - 27 66 01, İstanbul

(Basım: 61000)

TİP'te ideolojik birlik ve örgüt için

Devrimci TİP haberleri

2. Sayısı Çıktı

Abone ve Yazışma adresi:

Divanyolu cad. 83/3 Sultanahmet - İstanbul

başyazı ●

Biz gerçek demokratlarız

Demokrasıcilik oyununa son verip gerçek demok. rasiyi, toplumdaki bütün millî sınıf ve zümrelerin kendi öz siyasî örgütleriyle, tarihi gelişmemizi güçleriyle orantılı olarak etkileyebilecekleri millî düzen kurulmadıkça bu hep böyle devam edecektir.

B U satırlar yazıldığı sırada seçim kampanyası devam etmektedir Türkiye seçmenleri henüz sandık başına gidip olaylarını atmamışlardır. Yani seçimin sonucu, kimin kazandığı kimin kaybettiği henüz bilinmemektedir!

Bilinmemektedir ama, bir bakıma pekâlâ biliniyor. Kâhin olmadığımız halde, hepimiz biliyoruz ki sandıktan çıkacak olan iktidar, tek parti iktidarı olsun, koalisyon olsun, emekçi halka karşı bir iktidar, emperyalizm - işbirlikçi sermaye - feodal mütegalibe üçlü ortaklığının çıkarlarının temsilcisi bir iktidar olacaktır. Türkiye'nin emperyalist sistem içinde, sömürülen, geri bir tarım ülkesi olarak varlığını sürdürmesinde çıkarı olan asalak sınıfların iktidarı olacaktır.

N ASIL ki, kargadan kartal yumurtası çıkmazsa, Filipin demokrasisi şartlarında sandıktan devrimci iktidar çıkamaz. İkinci Dünya Savaşından muzaffer çıkan Anglo-Sakson'ların ve harp vurguncusu sermaye çevreleri ile feodal unsurların baskıları ile çok partili demokrasıcilik oyununa başlayalı beri bu hep böyle olmuştur.

1946 da eğer CHP, bugünkü demokrasıcılığı ile hiç bağdaşmayan bazı tedbirleri, almamış olsaydı, sağdaki DP bütün hazırlıksızlığına rağmen seçime girdiği illerin büyük çoğunluğunda seçimi kazanırdı. 1950 de aynı tedbirler, alınmadı, gerici ve işbirlikçi Hürriyet-i İtilâf fırkasının, gerici ve işbirlikçi Terakkiperver Cumhuriyet Fırkası'nın gerici ve işbirlikçi geleneğinin sürdürücüsü DP, üstü örtülü bir antikemalist bir seçim kampanyası sonucunda, seçimi kazandı.

O gün bugün, yapılan bütün seçimlerde Filipin demokrasıciliğinin seçim sandığından aynı gerici ve işbirlikçi sınıf ittifakının iktidarlara çıkmaktadır. Bu iktidarlara gittükleri politikada her bakımdan başarısız olmaları bu sonucu değiştirmemektedir. Onun için biz, kâhin olmadığımız halde, bu kez de seçimi aynı ittifakın politika alanındaki temsilcilerinin kazanacağını kesinlikle söyleyebiliyoruz.

I LHAN Selçuğun değişiyse, seçim sandığının devrimci gücüne inananlar, Filipin tipi demokrasıcilik oyununun solcu, aktörleri bir kez daha hayal kırıklığına uğrayacaklardır. Ve burjuva anlamıyla dahi demokrasi ile hiç bir ilişkisi olmayan bu acıip düzen devam ettikçe, bu hep böyle olacaktır. Demokrasıcilik oyununa son verip gerçek demokrasiyi, toplumdaki bütün millî sınıf ve zümrelerin kendi öz siyasî örgütleriyle tarihi gelişmemizi, güçleriyle orantılı olarak, etkileyebilecekleri millî düzen kurulmadıkça bu hep böyle devam edecektir.

Bunun böyle olduğunu anlamak için biraz gerçekçilik yeter. Filipin demokrasıcılığına inanan solcu, politikacılarımızın, buna inanan devrimcileri demokrasî düşmanlığıyla, sözde devrimcilik, suçlamaları ve halka bu yolla düzen değişikliği, alt yapı değişikliği, vadetmeleri, onların biraz olsun, bu gerçekçilikten nasipleri olmadıklarını gösterir. Bu gibi davranışların açıklaması, bunların ya basiretlerinin bağlanmış olmasıdır, ya da daha kötü bir şey. Biz lehlerinde bir hükümle, basiretlerinin bağlanmış olacağını, ileriye göremez duruma düştüklerini söyleyeceğiz.

Basiretlerinin bağlandığı ve işin nereye varacağını düşünmeden konuştukları şundan bellidir ki, bu politikacılarımız bu şartlarda gözlerini kırpmadan toprak reformu vadedmektedirler köylüye... Hem de bu reformun önünde duran kocaman kanunî engelin hiç sözünü etmeden.

B UĞÜN Türkiye'de toprak reformu yapmaya kalkacak olan bir iktidar, kanun gereğince, büyük toprak sahiplerinden aldığı toprağın cari bedelini 10 yıl içinde, ilki peşin olmak üzere, 10 eşit taksitle ödemek ve üstelik vade içinde faiz vermek zorundadır. Allah'ın toprağını, üzerinde çalışan köylüye, vereceğinden söz eden bir Ecevit'in toprak reformunun önündeki bu kanunî engelin farkında olmaması imkânsızdır. Bu koca engeli dikenler, toprak reformunu önlemeye azimli, toprak ağaları olmuştur. Bu şartlarla bir toprak reformu yapıldığında, örneğin verimli Söke ovasında, 75 bin dönüm toprağı olduğu söylenen bir Fahri Tanman ağa'ya devlet hazinesinden 500 milyonun üstünde bir para ödenecektir.

Böyle bir toprak reformu yapmaya kalkacak olan bir iktidar, toprak ağaları başlarının üstünde taşır. Çünkü reform, ağaların gücünü büsbütün arttıracaktır. Ve zaten hiç bir iktidar, önünde böyle bir engel dururken, devleti iflâsa sürüklemeyen, bir toprak reformunu gerçekleştiremez.

Toprak reformu konusunda samimi olan kimse, ilk önce bu engelin sözünü etmelidir. Onu ortadan kaldırmanın çarelerini aramalıdır. Kanunu köylünün lehine değiştirmek mi, yoksa cari bedeli düşürecek bir vergi sistemi kabul ederek mi... Bu son derece önemli mesele üzerinde durmadan, bol keseden toprak reformu vadetmek, en yumuşak deyişle samimiyetsizliktir, basiretsizliktir.

Bu günkü şartlar değişmeden seçim sandığından devrimci bir iktidarın çıkması ne ölçüde imkânsızsa, gerçek köklü bir toprak reformunu yapmak da o ölçüde imkânsızdır.

Evet, biz Filipin tipi demokrasıcilik şartlarında seçim sandığının devrimci gücüne inananlarız. Peki bu seçim müessesesine tüm karşıyız demek midir? Hayır. Başka koşullarda Türkiye'de millî güçlerin, yani şehir ve köy proletaryasının, şehir ve köy küçük burjuvazisinin ve hatta bir ölçüde millî burjuvazinin kendi öz örgütleriyle politika alanında yerlerini aldıkları ve Türkiye'nin tarihi gelişmesini, güçleri oranında, etkiledikleri gerçek demokrasi koşullarında seçim sandığının devrimci gücüne, inanırız.

M İLLÎ sınıf ve zümrelerin toplumun gelişmesini güçleriyle orantılı olarak etkilemelerinden söz ediyoruz. Orantı bir matematik kavramdır, sayı meselesidir. Oy saymakla baş saymakla saptanır.

Onun için bizim seçim sistemini kaldırmaya azimli demokrasî düşmanları, olduğumuzu söyleyenler günahımıza girmektedirler.

Her seçimde en gerici güçleri iktidara getiren Filipin demokrasıcilik oyunundan yana olan, sahte demokrasiden yana olan sahte demokratlar.

İlerici millî güçlerin egemenliğini sağlayan, gerçek demokrasiden yana olan gerçek demokratlar.

Biz gerçek demokratlarız.

TÜRK SOLU

Erdemir işçisinin mücadelesi bitmedi

Sina Çıladır

(Ereğli'den bildiriyor)

Ereğli Demir - Çelik işçilerinin haklı direnişi —şimdilik— emperyalizm ve işbirlikçi ittifakı tarafından kırıldı. İşbirlikçi çevreler, hemen her demokratik işçi mücadelesinde olduğu gibi, bu kez de sarı sendikacılığı karşı kuvvet olarak kullandılar. Türk-İş'in yönetimini ellerinde bulunduran amerikancı sendikacılar, ustaca bir manevra ile Erdemir işçisinin haklarını işverene terk ederek mücadelesini alanından kaçırdılar.

Bütün bunlar, proleter devrimcileri için beklenmeyen şeyler değildir. Nitekim, işçi - sarı sendikacı çelişkisini, Erdemir'de toplu iş sözleşmesinin başladığı günler somut olarak şöyle dile getiriyorduk:

«...Toplu iş sözleşmesi protokolünün imzalanması için Metal-İş sendikası lokalinde yapılan toplantıdan önce, sendikaya gelen işçiler, sohbet sırasında, Halil Tunç'a, işçinin sınıf bilincine kavuşması ve sosyalizm konularındaki görüşlerini sormuşlardır. Tunç cevabında, (Batılı anlamda bir sosyalizme evet) dediklerini buyurmuş; sınıf şuurunu konusundaki soruya da şu ilginç cevabı vermiştir: (İşçiler sınıf şuurundan önce meslek şuuruna erişmelidir) Tunç yine aynı toplantıda, «Biz sermaye düşmanı değiliz, işçinin hakkını yiyenlerin karşısındayız.» demiştir. Protokol imza töreninde, işveren adına sözleşme masasına oturacak olan ekibin başı ve Erdemir Kamu Münasebetleri Müdür yardımcısı Saim Mersinoğlu da, Tunç'un sözlerinin çöküşüyle şunları söylemekten kendisini alamamıştır: «Türkiye, Seyfi Demirsoy ve Halil Tunç gibi işçi liderlerine sahip olduğu sürece bahtiyardır.» (TÜRK SOLU, 15 Mayıs 1969, sayı: 78).

İşçilerin mücadelesinde azmi

Erdemir işçileri iktisadi ve demokratik haklarını almak için başlattıkları mücadelesinin mayıs'tan bu yana olan gelişiminde, gitgide pratik verilerle donanmışlar, birbirlerine kenetlenmişler ve proleter devrimcilerinin de desteği ile mücadelelerini devrimci bir ray üzerine oturtmuşlardır. İşçilerin mücadelesinde attıkları İşçilerin Birliği şiarı, bunun kanıtıdır. İşçilerin, emperyalist sömürü

taktiklerine yönelen bu devrimci tavrı, işbirlikçi çevreleri telaş içinde bırakmıştır. Nitekim AP iktidarı duruma derhal vaziyet etmek gereğini duymuş; işçilerin grevlerini iki defa ertelemiştir. AP iktidarının kanatları altına sığınan işveren de, diğer taraftan çeşitli şekillerde işçinin direncini kırmak için harekete geçmiştir. İşçiler bütün bu yıldırma, kuvvetleri bölme taktiklerine karşı yiğitçe mücadele vermişlerdir.

Türk-İş yöneticileri, labandan gelen bu direniş karşısında, rüzgâr önünde sürüklenen kuru yaprak örneği, bir süre, işçi isteklerini dile getirmek zorunda kalmışlardır. Bu durum AP iktidarının ikinci defa grevi erteleme kararını Danıştay durduruncaya kadar devam etmiştir. Grevin tekrar uygulanabilir hale gelmesiyle birlikte, Türk-İş yöneticileri sarı sendikacılığın somut bir örneğini vererek, işçi haklarını işverene peşkeş çekmekten başka hiçbir anlamı olmayan doğrultuda yürümüşler; işverene, uzlaşma için, beş gün mühlet vermişlerdir. Bu temelde, işbirlikçi-sarı sendikacı ittifakının somut bir görünümüdür. Nitekim, proleter devrimcileri bu olguyu şöyle yorumlamışlardır:

«...İşçiler, mahalli sendikacılar, oyuna gelmemek için, Türk-İş yöneticilerine karşı direnmelidirler. Danıştay yürütmeyi durdurduğu halde, grev yapma, işçi haklarını elde etmek için kanun uygun olduğu halde bir tür lü grev kararı almamak ne demektir? İktidarla uzlaşarak binlerce işçinin satılması demektir.» (TÜRK SOLU, 30 Eylül 1969, sayı: 98).

İşçilerin haklarını almaktaki kararlılığı, Türk-İş yöneticilerini tekrar grev kararı almağa zorlamıştır. Erdemir'in yiğit işçileri, eşlerini ve çocuklarını da mücadele içine sokarak devrimci pratiğin somut örneklerini vermişlerdir. Şehre yığılan toplum polisi ve jandarma ile Devletin bu kuvvetlerini işçiye karşı kullanmak isteyen işverenin provokasyonları, işçilerin mücadele azmini kıramamıştır.

Bu arada, özellikle işbirlikçi basın, işverenin işaretiyle, Yüksek fırının donmak üzere olduğu tema'sını işlemeğe koyulmuştur. Mücadelenin niteliği, sanki işçilerin demokratik haklarını almak için direnişleri ile buna karşı çıkan işbirlikçiler arasındaki çelişki

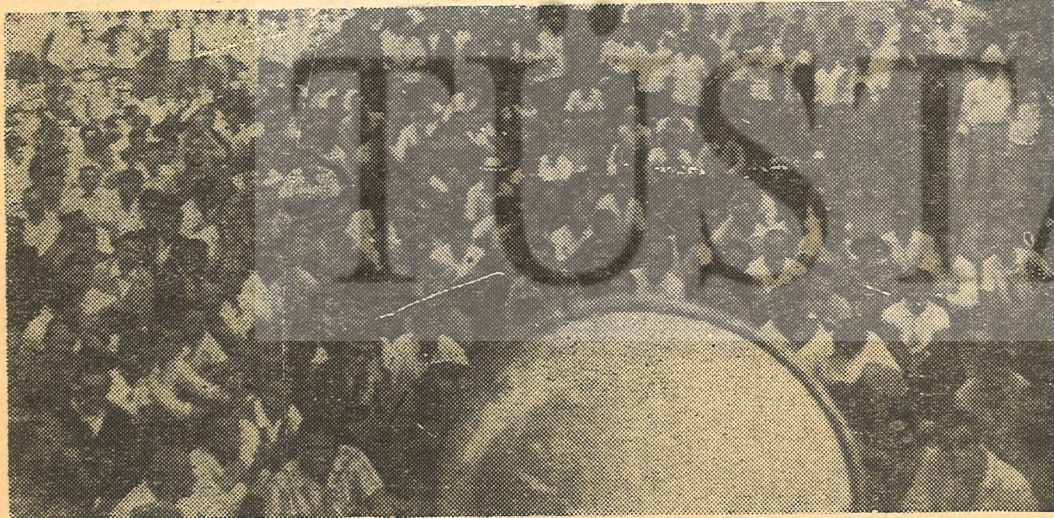
değilmiş gibi, mücadele, şairane haber ve yazılarla «Ayşe'nin ölüp ölmediği tartışmasına kaydırılmış; işçiler manevi baskı altına da alınmak istenmiştir. Halbuki işçiler, Yüksek fırının donmaması için ellerinden gelen çabayı çok önceleri göstermişlerdir.

Sanayi Bakanı Mehmet Turgut ile Halil Tunç ve işveren temsilcileri Ankara'da grevi kaldırmak için müsaait bir ortam ararlarken 4600 işçi ve bunlara ilâve olarak 1000 işçi eşi, bilinçli mücadelenin en güzel örneklerini vermektedir. İşverenin fabrikaya dışarıdan işçi sokacağı haberi alınmıştı. Binlerce işçi ve işçilerin eşleri, kum gibi kaynayan toplum polisi ve jandarmaya rağmen fabrikaya giden tüm yolları yerlere oturarak tıkamışlardı. Kadınların ve çocukların ellerinde şu pankartlar okunuyordu: «Patronun fabrikasını değil hakkımızı istiyoruz.» «Babamın hakkını verin, köle değiliz.» (Bir işçi çocuğunun elinde), «Bizi bölmek isteyenlere cevabımız hayır!», İşçilerin direncini kırmak için asker kullanılmak isteniyordu. Ama işçiler mücadelesinin ta başından beri askerlere sadece sevgi gösterisinde bulunuyordu. Örneğin bir işçi şöyle bağıyordu: «Asker kardeşleri, biz biz haklıyız, haklıdan yana olun!», «İşçi Ordu omuz omuza.» İşçinin bilinçli direnişi karşısında asker duraklıyor, daha sonra bir albay omuzlara alınıyordu. Ve albay işçiye şöyle diyordu: «Ordu daima kanunlardan yanadır, kanunların eksiksiz tabikini ister. Elbetteki haklarınızı alacaksınız, buna kimse mani olamaz.»

6 Eylül gecesi 4000'den fazla işçi ve 1000'e yakın işçi eşi ve çocuğu fabrika önünde toplanmıştı. Kadınlar fabrikaya bakan sirtlar üzerinde ateşler yakmışlar ayaz altında kararlı ve dimdik bekliyorlardı. Zaman zaman fabrikaya dışarıdan işçi sokulmak üzere olduğu haberi geliyor, fabrika önü karışıyordu. Gece yarısından sonra fabrika önüne tekrar çok sayıda asker sevk edilmişti. İşçiler ve işçi eşleri şu kararı almışlardı: Fabrikaya genel müdür bile giremez! Bu kararlı kitle, yiğit işçiler ve eşleri, sabaha kadar fabrika önünde beklediler.

Grevin kalktığı haberi sabah saat 07.30'da işçiye verildi. Binlerce işçi taş gibi bir sessizlik içinde kararı dinliyordu. Haberi getiren mahalli sendikacılar sorulan şuydu: «Anlaşmanın şartları nedir?» Şartları kimse bilmiyordu. Nihayet, Ankara'dan yola çıktığı belirtilen Halil Tunç'un beklenmesine karar verildi. İşbaşı yapması gereken 08.16 vardiyesi işçileri içeriye girmediler, girenler de saat 12'de tekrar dışarıya çıktı. Halil Tunç bekleniyordu.

Halil Tunç saat 13.45'de grev alanına geldi. Üç-beş kelimeyle «hakların alındığını» söyledi. Sözleşmenin muhtevasını yanında getirmedi, onun için şimdi sizlere kesin bir şey söyleyemeyeceğim, ama müsterih olun. Bu arada Başbakanımız Süleyman Demirel'e ve Sanayi Bakanımız Mehmet Turgut'a huzuru nuzda teşekkür ederim.» dedi. Ve alelacele sendika binasına gitti. İşçiler kendisini orada da sıkıştırmağa başlayınca, «Çok uykum var, hemen Ankara'ya dönmem lâzım.» diye rek Ereğli'den sür'atle uzaklaştı.



Erdemir işçisi çıkarlarının nerede olduğunu ayırd edebilecek güce ulaşmıştır.

Durum bu satırların yazıldığı gün (9 ekim) budur. İşçiler Ankara'ya giden mahallî sen. dikacıların dönmelerini beklemektedir. Sözleşmeyi gözden geçirecek ve kararını ondan sonra verecektir. İşçilerin, sözleşmenin başından beri üzerinde durdukları husus, işçilerin birliği ilkesinin iz bırakmadan gerçekleştirilmesidir. Emperyalist sömürü taktiklerinin yok edilmesi. Erdemir işçisi halen patlamaya hazır bir barut fıçısına benzemektedir.

İranlı gençlerden büyükkelçi rahatsız oluyor

Amerikan emperyalizminin maşalığını yapan İran Şahı'nın bir numaralı adamı olduğunu ilân eden (!) İran'ın yeni Ankara büyükelçisi Şilâti İranlı öğrenciler tarafından protesto edildi.

Büyükkelçi Şilâti, Türkiye'deki İranlılarla, İranlı talebeleri tanımak için geçtiğimiz hafta içinde Konsoloslukta bir çay tertip etmiştir. Toplantıya devrimci İranlı öğrenciler büyük bir kalabalık halinde gitmişlerdir.

Toplantı başladıktan sonra Şilâti, uzun bir konuşma yapmış ve kendisinin Şahın bir numaralı adamı olduğunu söylemiştir. Daha sonra Şahın yazmış olduğu ve İran'daki toprak reformunu da ihtiva eden „BEYAZ İNKİLÂP“tan bölümler okuyan Şilâti „Sosyalist ülkeler Beyaz İnkılâp'ı okumakta ve orada yazanları tatbik etmek istemektedirler. Fakat bunu başaramamaktadırlar, çünkü bu çok zor bir iştir (!)“, demiştir.

Şilâti, daha sonra faşist İran yönetiminin propagandasını yapmış ve İran'ın bugün içinde bulunduğu durumu övmüştür. İranlı devrimci talebeler bu uzun konuşmayı sabırla dinlemişler ve konuşmanın sonunda büyükkelçiye sorular sormaya başlamışlardır.

„İran halkı sömürülmekteyken, ve yok-sulluk içinde bulunurken hangi nedenle böyle çaylara para harcanabilmektedir? İran gizli emniyetine (SAVAK) ve ordu teşkilâtındaki lere hangi hakla büyük masraflar karşılığında ev yapılmaktadır?“, sorusuna karşılık büyükkelçinin cevabı susmak ve suale savsaklayıcı bir cevap vermek olmuştur.

İranlı öğrenciler bundan sonra „Bilindiği gibi İranlı talebelere baskı yapılmakta ve onlar, halktan gizli mahkemelerde yargılanmaktadır. Bunun en son örneği İran'da 20 kişinin tutuklanması ve gizli olarak yargılanarak hüküm giymeleri olmuştur. Suç gerekçesi olan sol fikirleri yaymaya örnek olarak ta evlerinde bulunan Albert Camus ve J. P. Sartre'in kitapları olmuştur (!). Bu şekildeki bir suçlama İran Anayasasının hangi maddesine göre yapılmaktadır?“, sorusunu sormuşlardır.

Büyükkelçi alay eder bir tutum içerisinde gençlere „galiba sizler hukuk öğrencilerisiniz“, demiş ve işi demagojiye getirip gençlere Lâtince cümleler okumaya başlamıştır. Öğrenciler sorularına cevap vermesini isteyince de büyükkelçi, anayasada sol fikirilere sahip olanlar cezalandırılır diye bir madde olduğunu söylemiş, fakat bu maddenin hangi madde olduğunu gençler sorunca buna bir karşılık verememiştir.

İranlı öğrenciler bu durum karşısında toplantıya katılmayı gereksiz bulmuşlar ve salonu terk etmişlerdir. Gençler soracakları sorulardan önemli bir kısmını sormamışlar ve hazırladıkları dört sayfalık bir bildiriyi vermemişlerdir.

İşbirlikçiler gecekonducuları da rahat bırakmıyor



Son yıllarda Doğu Anadolu'da ağa baskılarına dayanamayan, tefecilerin zulmünden kurtulmak isteyen Erzurum'lu ve Sivas'lı halkla birlikte depremden evleri yıkılan Varto'lular İstanbul'a göçüp konut sorunlarını gecekondu yapılarak halletmeğe çalışmışlardır. Kendilerine yer olarak Musevi mezarlığı üzerindeki arazi gösterilmiş ve kendilerinden 1000 ile 2000 lira arasında para alınmıştır. Gecekonduculardan bu haracı bizzat polis

almaktadır. Gecekondu yapmak isteyenler Halıcıoğlu karakolunda polis arabasında çalışmakta olan polis memuru Şükrü'ye bu parayı vermektedir. Hatta ora sakinleri arasında bu polis memuru Aracı Şükrü adı ile maruftur.

Olaylara sebep, Musevi mezarlığının bahane edilmesi ve buradan yol geçeceği gerekçesiyle polisin gecekonducuları yıkmak istemesi olmuştur. Bunun üzerine bütün partileri dolayan Örnektepe'liler derterine hiç bir partinin derman bulamadığını görünce 7 ekim gecesi saat 2 de İstanbul Teknik Üniversitesi Öğrenci Birliğine müracaat etmişlerdir. Vaktin geç olması sebebiyle ertesi gün olay yerine giden devrimci gençleri burada polis karşılamıştır. Gecekonducularının yıkılmalarına engel olmak isteyen halka devrimci gençler de yardım etmişler ve faşist polis saldırısına karşı gecekonducularla birlik olmuşlardır. Kadınların çocukların da katıldığı kavgada polis, taşların ve sopaların karşısında gerilemek zorunda kalmıştır. Proleterlerin ve gençlerin bu gücü karşısında polis bir an şaşkınlık geçirmiş ve hemen ardından silâh kullanmaya başlamışlardır. 30-40 el silâh atan polis en sonunda yenilgiyi kabul etmiş ve arabalarına binip gitmiştir. Hemen ardından olay yerine 10 araba toplu polis gelmiş ve evleri yıktırmıştır.

8 ekim çarşamba günü Teknik Üniversite de misafir edilen gecekondu halkı aynı gün yine devrimci gençlikle omuz omuza Sirkeci'den Vilâyet'in önüne kadar yürüyerek olayı protesto etmişlerdir. Örnektepe halkının ellerindeki pankartlarda şunlar dikkati çekmiştir. „Polis vazifen yuva yıkmak mı“, „apart-manda sefa, gecekondu cefa“, „kaatil polis bize de kurşun sıktı“.



Besikteki bebeler hakkın alacak...



Yarın çocukların olacak.



„Kırvem hallarım aynı böyle yaz“

TİP'in Taksim mitingi oportünizmin ihanet belgesidir

TİP 4 ekimde devrimci birikimin en yüksek olduğu İstanbul'da, Taksim alanında bir miting düzenledi. Bu miting, «Türkiye'nin yarım yüzyıllık kısmını içinde barındıran» (1) TİP'nin oportünist yöneticiler elinde nereden nereye getirildiğinin açık bir kanıtıydı.

Oportünizm, artık kitleler üzerindeki etkisini iyiden iyiye kaybetmiştir. Devrimci gençlik hareketleri, demokratik köylü hareketleri ve işçi sınıfımızın ekonomik ve demokratik mücadeleleri oportünizmin dışında, oportünizme rağmen gelişip güçlenmektedir. Oportünizm, kitle hareketlerindeki bozguncu rolünü artık eskisi gibi oynayamamaktadır. Yarım yüzyıllık birikime ve 27 Mayıs Anayasasının getirdiği sınırlı özgürlükler ortamının sağladığı hızlı uyanışa kanarak, kitleler üzerinde kurduğu hakimiyet, artık parçalanmıştır. 1965 seçimlerinde dolup taştan Taksim alanına bu gün ancak dört bin kişi gelmiştir. Artık kitle hareketlerine damgasını vuranlar proleter sosyalistlerdir.

Oportünizm hızla gerilemekte, yıkılmaktadır. «Ve gerçek bu yıkıntıların arasından proleteryanın devrimci örgütü bir güneş gibi parlayacaktır.» (2) Ancak, unutulmamalıdır ki «oportünizm, yenilgiye uğradıkça biçim değiştirilmekte, ama özünde hiçbir değişikliğe uğramamaktadır. Oportünizm dünya kapitalizmi yaşadığı sürece yaşayacaktır. Çünkü oportünizm, dünya kapitalizminin giderek emperyalizmin dünya sosyalist hareketi içindeki uzantısıdır. Ancak oportünizmi, etkisiz ve güçsüz bırakmak mümkündür... Her çekilişin çözülmesinden sonra oportünizm, daha yukarı bir seviyede, başka bir biçimde gözükmedir. (3) Bu nedenle, oportünizmle mücadeleimizi gevşetmemeliyiz. Her biçim değişiminde, her yeni başkaldırısında, amansız oklarımızla yere sermeliyiz onu.

Bizim, oportünizme karşı tutumumuzla, TİP'ne karşı tutumumuz farklıdır. Bu noktada oportünistler, proleter devrimcilerini örgüt düşmanı göstererek, meselenin içyüzünü bilmeyenlerin gözünde, puan kazanmak isterler.

«Biz hiç bir zaman TİP'in başında şu anda çöreklenmiş bulunan Aybar kligini, ya da onunla suç ortaklığı ve kader birliği durumunda bulunan sahte Aren muhalefeti TİP gövdesiyle özdeş saymadık ve oportünistlerin bu partide ergeç etkisiz duruma getirilerek parti yönetiminin partinin asıl sahipleri olan gerçek sosyalistlerin eline geçeceği ve böylelikle TİP'in adına layık bir sosyalist örgüt olma yolunda ilerlemeler kaydedeceği umudunu yitirmedigimizi açıkça belirttik. (4). TİP'i örgüt olarak desteklerken «partinin başına çöreklenmiş oportünistlere, revizyonistlere, işçi sınıfından kopuk sendikacılar, toprak ağalarına, proleteryanın devrimci ideolojisine yabancı küçük burjuva aydınlarına karşı, amansız bir mücadele» (5) açmayı da kaçınılmaz görevimiz saydık.

Taksim mitingi konuşmalarını aktarıırken de görüleceği gibi oportünizmle proleter sosyalizmi gelişmesi başlıca şu noktalarda kendini göstermektedir. (Geniş bilgi için, Aydınlık, cilt 1, sayı 2 sayfa 93)

- a) Sosyalizmin bilimi konusunda ideolojik çatışma,
- b) Devrimci strateji konusunda
- c) Örgütlenme ve eylem alanında,
- d) Uluslararası meselelerde,
- e) Türkiye'de demokratik mücadele karşındaki tutum.

a) Oportünizm sosyalizmin bilimini reddetmekte onu eskimiş, «doğmatik, köhnemiş» saymakta; partide, işçi sınıfının devrimci ideolojisi yerine fukaralık edebiyatı şeklinde tezahür eden küçük burjuva görüşlerini hakim kılmaya çalışmaktadır.

b) «Sosyalist unsurlar, Türkiye ve dünya şartlarını tahlil ederek yarı - bağımlı, yarı - feodal ülkelerin önündeki devrimci adımı anti - feodal, anti - emperyalist devrim (milli demokratik devrim) olduğu gerçeğinden hareket ederek, emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı bütün millî sınıfların güçbirliğini gerçekleştirme ödevinin, bütün ilerlemelerin mürşidisi olan sosyalistlere düştüğünü belirtmişlerdir.

«Küçük burjuva kanat, önümüzdeki devrimi, sosyalist devrim olarak göstermeye çalışmış. Sosyalizmi bütün halk sınıflarının birlikte kuracağını ileri sürmüştür. Bu iddiaya göre, Sosyalizm, büyük sermayenin, dış ticaretin, bankacılığın devletleştirildiği, bunun yanı sıra toprakta ve diğer alanlarda Küçük mülkiyetin hakim olduğu bir düzendir. Bu teori (!) TİP içindeki bir kısım küçük burjuva unsurların sınıf çıkarları ve düşünce yapılarına uygun düşmektedir. TİP içindeki Küçük burjuva kesimin millî demokrasiyi, sosyalizm olarak göstermesinin sebepleri üzerinde durulmalıdır. İlerici Küçük burjuva oylarını CHP ile paylaşma mücadelesine giren oportünist küçük burjuva kligi, emperyalizmle mücadeleyi bir kenara bırakıp gene kendisi gibi reformcu bir küçük burjuva partisi olan CHP ile suni ayrılıklar yaratmaya çalışmaktadır. Bu durum, emekçi yığınlarını bilinçlendirme ve örgütlemeye yerine, siyasi hedef olarak oy kazanmayı ve tek mücadele yolu olarak parlamentarizmi gören anlayışın sonucudur.

«TİP yönetici kliginin geliştirdiği «Sosyalizmi halk kurar» ve «sosyalizm halk iktidardır» tezleri de, bu kligin küçük burjuva özeliğinden ileri gelmektedir. Sosyalizmi işçi sınıfının değil de yığınların ideolojisi olarak anlayan bu görüşün temelinde, yukarıda işaret ettiğimiz gibi sosyalizmle millî demokrasinin karıştırılması yatmaktadır. Bir yandan Türkiye'nin şartları ilkönce emperyalizmin ve feodalitenin tasviyesini gerektirmekte, öte yandan küçük burjuvazinin lâfta keskin gözükme eğilimi, bu hedefe sosyalizm adını vermektedir. Bunun diğer bir anlamı da küçük burjuvazinin, proleter sosyalizmi karşısında duyduğu tedirginliktir; küçük burjuva mülkiyetinin de tasfiye olduğu düzene karşı itirazıdır. Sınıf menfaati gereği, sosyalist mülkiyet düzenine karşı olan küçük burjuvazi, sosyalizm diye küçük burjuva mülkiyetini yutturmaya çalışmaktadır.» (6)

c) Oportünizm Sosyalizmin bilimini reddettiği için doğal olarak, Sosyalist örgütlenmeyi de reddetmektedir. Sosyalist partiyi «emek-

çi halkın partisi, olarak göstermekte, «çatışma - örgütlenme - çatışma» diyalektik ilişkisini anlayamamakta, devrimci örgütlenmeyi ve aktif mücadeleyi bir kenara bırakarak, eylemde küçük burjuva pasifizmini benimsemektedir.

d) «TİP'in küçük burjuva yöneticileri, bütün dünyada emperyalizmle sosyalist ve millî kurtuluşçu güçler arasındaki çatışmalarda emperyalizmin safında yer tutmakta»; İçeride, millîci güçlerin ittifakını parçaladıkları gibi, devrimci güçlerin beynelmilel ittifakına da ihanet etmektedirler.

e) Yine TİP yönetici kligi, «küçük burjuva reformculuğunu aşan Sosyalist düşünce ve davranışları hakim sınıflara ihbar etmek, kendi solundaki unsurları gayri - meşrû göstermek yolunu tutarak, demokratik mücadeleye karşı, emperyalizmin saflarında yer almıştır.

Şimdi Taksim mitingini ele alarak bu söylediklerimizin somut örneklerini verelim. Önce pankartlara yazılmış sloganları gözden geçirelim:

«ZENGİNİN DÜZENİ KAPİTALİZME/ HAYIR/ EMEKÇİNİN DÜZENİ SOSYALİZME/ EVET, Görüldüğü gibi oportünizm, sınıfları, bilimsel sosyalizmin tanımladığı gibi almamaktadır. Türkiye'de «Zenginler» ve «emekçiler» vardır. Halen Türkiye'deki düzen «kapitalizmdir ve zenginin düzenidir. Onun yerine kurulacak olan, düzen «emekçilerin düzeni, sosyalizmdir.

«BU DÜZENİ YIKMAYA/ SOSYALİZMİ KURMAYA GELİYORUZ.» Kim geliyor? «EMEĞİLER GELİYOR, Nereye? «EMEĞİLER MECLİSE, «İŞÇİ - KÖYLÜ MECLİSE», Nasıl? «KÖYLÜYE TOPRAK/ HERKESE İŞ», «İKİLİ ANLAŞMALARA SON», HALKTAN YANA EĞİTİM», «BİŞ TİCARET DEVLET ELİYLE», «AĞIR SANAYİ», «ANAYASANIN UYGULANMASI...» «AMERİKA DEFOL» Peki bu düzenin adı nedir? Cevap pankartta yine: «SOSYALİZM.

Yukarıdakilere aykırı düşen bir slogan daha var: «FABRİKA İŞÇİNİN/ TOPRAK KÖYLÜNÜN/ SOSYALİST TÜRKİYE». Bu da Aren muhalefet (!) inin sloganı. Aren kligine göre, de Sosyalizm böyle. Bu da «Sosyalizmin yeni bir çeşidi olmalı. Çünkü sosyalist düzende «Fabrika» işçinin değil, devletin'dir. Devlet ise «burjuvazinin direnişini kırmak için...» işçi sınıfının elinde «devrimci ve geçici», bir silâhtır. (7)

Toprağa gelince; o da yine ya proleteryanın devrimci devletidir, ya da ileri kooperatif düzenleri içinde örgütlenen köylülerin ORTAK mülküdür, ama her iki halde de «Toprak köylünün», değildir.

«Geliyoruz, geleceğiz yakındır. «Halimiz böyle olacak? Kısa çöp uzundan hakkın olacak/...» çeşidinden popülist sloganlar üzerinde durmayı gereksiz buluyoruz.

Konuşmacıların söyledikleri, pankartlarının ifade ettiğinden farklı değildi. İlk konuşan sendikacı Kemal Türkler oldu. TİP ne

hazineden para verilmediğinden, bildirileri-
nin basılmadığından, gazetelerde toplantı ilân-
larının yayınlanmadığından sözettikten son-
ra, öteki partilerle TIP'i kıyasladı. «Diğer bü-
tün partiler iktidarda boylarını gösterdiler.
Yalnız TIP iktidara gelmedi», dedi. Bu ifade-
nin varacağı yer «Bir kere de onu seçin», ola-
bilirdi. Diğer partilerin hepsi aynı kökten
çıkma, aynı ağacın dalları, diyerek, Türki-
yedeki siyasi partilerin sınıf temellerini gör-
meyen, dostunu düşmanından ayırmayan bi-
limdışı, oportünizme has o görüşü bir kere
daha belirtti. «TIP'in 1. 2. 3. sıra listelerinde
EMEKCİLER var, bizim listemize girenler
EMEKCİ sınıfların, YOKSUL HALK'ın aday-
larıdır», (8) diye devam etti ve «İstanbul SEÇ-
MENLERİNE büyük görevler düşüyor», diye-
rek bitirdi konuşmasını.

Türkler'den sonra işçi olduğu söylenen
Recep Alkan konuştu. Bizler oportünizmin
hakimiyeti altında bulunan, fakat samimi olan
kişilerle, bilinçli oportünistleri aynı sepete
koymayız. Bu gibilerin mücadele içinde ve
devrimci teoriyle yüzyüze geldikçe doğru çiz-
gide yerlerini alacağını dikkate alırız. Fakat
«darılmasınlar, gücenmesinler», diye de onla-
ra dalkavukluk yapmayız. Devrimci teoriyi
ve onun somut şartlara uygulanması demek
olan doğru stratejiyi ve taktikleri taviz ver-
meden savunuruz. Recep Alkan'a karşıda
tavrımız bu olacaktır.

Recep Alkan, «Sömürücü sınıflar, AP
iktidarı bizlerin cahilliğinden yararlanıyor»,
diyerek bir gerçeği ifade etti. Bir zamanlar
kendisinin de cahil olduğunu, «Maden - İş Sen-
dikasına girdikten sonra hanyayı konyayı
anladığını», söylediye de, «yarın, emekçi hal-
kımızın OYLARIYLA meclise bizler dolaca-
ğız», «seçim günü OYUMUZU kendi partimi-
ze verdik mi bitecek bu sömürü, rüşvet, ihti-
kâr, vurgun, soygun, vergi kaçakçılığı, işçi-
yi ESİR gibi çalıştırmalar... Bunu OYLARI-
NIZ gerçekleştirecek.»

«TIP'e OYUMUZU verelim, kendimiz ik-
tidara gelelim», «Meclise işçileri, köylüleri, za-
naatkarları, hizmetlileri göndereceğiz», diye-
rek, ve böylece «Bağımsız, Sosyalist Türkiye»
yi kuracağını sanarak, «hanyayı konyayı», pek
anlamadığını, Maden - İş Sendikasının ona
bu imkânı vermediğini ortaya koydu.

Üçüncü konuşmacı Yaşar Kemal'di. Önce
Türkiye halkının % 75'inin okumasız ol-
duğunu, % 25'inin yeraltında yaşadığını, top-
rak dağılımı adaletsizliğini, doğu'da toprak
üstündeki insanların alınıp satıldığını söyle-
yerek, emperyalizmin boyunduruğundaki ül-
kelere özgü olan yarı - feodal yapıyı ortaya
koydu. Fakat Yaşar Kemal'e göre Türkiye'nin
yapısı ne olursa olsun verilmesi gereken
mücadele «Sosyalizm», di. «20. yüzyılın düzeni
sosyalizmdir. SOSYALİZM de yalnız ve yal-
nız HALK kurar», diyordu. «Sosyalizme ina-
nanlar varsa HALK'ı kendi bayrakları altı-
na çağırmasınlar. Zaten götüremezler», diye-
rek proleter sosyalistlerinin neyi savundukla-
rını zerrece anlamadığını ortaya koydu. «Bir
bölge inanmaktan önce, halka inanacağız.
Bir aydın bölüğüne... Bir Bürokrat bölüğü-
ne...» sözü yine proleter sosyalistlerini hedef
alıyordu. Esasta doğru olan bu sözler, bir po-
pülistin ağzında yanlış bir anlam kazanıyor-
du. Evet halka inanacağız ama, onun kuy-
rukçuluğunu yapmıyacağız. «Soyut bir halk
hayranlığına ve halk dramatizmine, kapı-
mıyacağız. Bilimsel sosyalizm halk sınıfları-
nın, millî demokratik aşamada, kitle olarak
gücüne güvenir ve tarih tekerleğini ileriye
döndürecekleri olgusunu gözeterek onlara
inanır. Halk dalkavukluğu yaparak popüliz-
min düştüğü halk kuyrukçuluğuna düşmez.
Halkın devrimci olan ve geri olan yönlerini
değerlendirir.» (9) Sonra, «HALK» in ne ol-
duğu belli değildi Yaşar Kemal'in konuşma-
sında. Hangi sınıf ve tabakalardan oluşuyor.

du? Hangi sınıf ve tabakalar halk kavra-
mına dahil değildi? Tarih içinde değişiyor-
muydu?

Bugünün Türkiye'sinde HALK «emper-
yalizm ve yerli ortakları işbirlikçi burjuvazi
ve feodalite dışında kalan bütün millî sınıf-
lardır ve Millî Demokratik devriminin güc-
lerini meydana getirmektedirler.» (10) Yarın
«Sosyalist Türkiye» yi kurarken HALK, pro-
letarya ve onun müttefikleri yoksul ve kü-
çük köylüler olacaktır.

Yaşar Kemal Türkiye'deki partileri'de şö-
yle değerlendirdi:

«Türkiye'de yedi parti vardır. Bunlar
Türk halkının, Türkiye'nin üstüne çullan-
mış yedi başlı ejderhadır. Ejderha'nın en bü-
yük başı CHP dir... O her boyaya girer. Gir-
meyeceği boya yoktur. O Osmanlı'nın deva-
midir. Bürokrasinin devamıdır. CHP nin te-
meli bu memleketi yıllarca inletmiş bürok-
rasiye dayanır. Bütün zulümlerin anası o-
dur. AP nin anası odur.» «Bir tek muhale-
fet partisi vardır Türkiye'de o da TIP'tir», di-
yordu. Bu konuda proleter sosyalistleri gö-
rüşlerini defalarca açıkladıkları için yeniden
üzerinde durmayı gereksiz buluyoruz. (Ge-
niş bilgi için bak: «Düzeninin Yabancılaşması
Üzerine, Osman Ulugay, Aydınlık, Cilt 2 sayı
9, Sayfa 218)

Zaten Yaşar Kemal güneşi balçıkla sıvı-
yamıyor ve «Bizim AYDINLAR'ımızın çoğu
bürokrattır; halka inanmazlar», dedikten bi-
raz sonra «Son büyük belayı kurtuluş sava-
sında atlattık. Köylümüzle, işçimizle, AY-
DINLARIMIZ'la kovduk emperyalizmi», di-
yerek aydınlarımızın anti-emperyalist nite-
liklerini itiraf etmek zorunda kalıyordu.

Yaşar Kemal dış politika konusunda da
şunları söyledi: «İki büyük devlet var: Ame-
rika ve Rusya. Bunlar çatışıyorlar... Bunlar
üşler kuruyorlar... Çünkü menfaatleri var
yeryüzünde. Bizler geri kalmış bir milletiz.
Ne kapitalistiz ne komünist. Amerika ile
Rusya arasında çıkacak bir harpte ilk ölecek
Türk halkıdır. Neden öldürülelim. Bu işte sayı
mız yok, suyumuz yok... Burada doğrularla
eğriler karma karışık edilmiştir. Evet, biz ne
kapitalistiz (tam anlamıyla), ne de komü-
nist. Ama biz kapitalist emperyalizmin, Ame-
rikan emperyalizmini boyunduruğu altında
yarı - bağımlı bir ülkemiz. Amerika ile Rusya
arasında çıkacak bir harpte ilk ölecek Türk
halkıdır. Doğru. Ama bizi bu dar boğaza so-
kan Amerikan emperyalizminin menfaatleri-
dir. Bunun için emperyalist bir devletle ve
helede Türk halkını boyunduruk altında tu-
tan bir emperyalist devletle, Millî Kurtuluş
Mücadelelerinin müttefikli olan sosyalist bir
devleti aynı kefeye koymak, bunlar arasın-
daki çatışmayı - sayımız suyumuz yoktur di-
yerek - bizim dışımızda görmek, emperyaliz-
me karşı sosyalist ve millî kuruluşçu güc-
lerin dünya çapındaki dayanışmasına iha-
net etmek, objektif olarak emperyalizme hiz-
mettir ve oportünizmin ta kendisidir.

Yaşar Kemal sözlerini, orada ki her sı-
nıf ve tabakadan insanın bulunduğu kala-
balığa dönerek: «SOSYALİSTLER size söy-
lüyorum. Yanılmıyalım. Aldanmıyalım. Hal-
kın üstünde hiç bir güç tanıımıyalım. Kendi-
mizi halkın üstünde görmeyelim. Halka güve-
nelim», diye bağladı. Varın, «sosyalizm» den
ne anladığını siz tahmin edin.

Yaşar Kemal'den sonra kürsüye gelen
öğrenci Yücel Yaman, eğitim - öğretim çar-
kının «hakim sınıflar», yararına nasıl döndü-
rıldiğini kendi küçük burjuva görüşü açı-
sından anlattı. Yaşar Kemal'in HALK kavra-
mı gibi o da soyut bir «hakim sınıflar», kav-
ramı tutturmuştu. «Hakim sınıflar köşebaş-
larını tutmuştur. Okullarda «hakim sınıfla-
rın yararına şeyler okutulur.» Türkiye'deki
hakim sınıflar doğru olarak açıklandığı tak-
dirde, doğru olabilecek bu sözler, hakim sı-

nıflar açıklanmadığı için havada kalıyordu.

Yücel Yaman'ın sosyalizm'den anladığı
da (her ne kadar Aren muhalefeti temsil
ediyor idiyse) diğerlerinden farklı değil.
di konuşmasına şöyle başladı Yücel: «İşçiler,
köylüler, topraksızlar, kredisiz esnaflar, yani
terziler, ayakkabıcılar, berberler, arkasız me-
murlar, ve kardeşlerimiz ve ağabeylerimiz
olan polisler... ve BUNLARIN İKTİDARI'na
gönül vermiş SOSYALİSTLER... SOSYA-
LİST TÜRKİYE'yi kurmak için mücadele ve-
ren TIP'ın toplantısına hoş geldiniz.» Bu
«sosyalizm», in, bilimsel sosyalizme tama-
men yabancılığı bir yana, bir nokta var ki
üzerinde ayrıca durmak gerekir. O da işbir-
likçi iktidarın kaba kuvveti olan Toplum Po-
lisinin «emekçi halk», saflarında ve «SOS-
YALİST güçler», arasında sıyrılmasıdır. Millî
Kurtuluş hareketimize karşı emperyalizmin
kışkırttığı, feodalite artığı ideoloji kırıntıla-
rıyla şartlandırılmış irtica güçlerinin «halk»
sayılması gibi. Şu iyice öğrenilmelidir ki «mil-
li demokratik güciere saldıranlar halk değil
dir. Nasıl ki tekelci Alman sermayesinin
uşaklığını yapan ve Avrupa halklarına sal-
dıran, çoğunluğu işçi ve köylülerden meyma-
na gelen Nazi orduları halk değil idiyse. Ve
bugün Vietnam'da millî kurtuluşçularla sa-
vaşan ABD askerleri ve kukla Güney Viet-
nam ordusu halk değil ise. Sınıflar kendi sı-
nıf hedeflerinin bilincine ulaştıkları ve ken-
dileri için sınıf oldukları zaman, tarih sah-
nesinde kendileri adına savaşır. Bilinçsiz
yığınlar ne kadar fakir tabakalardan gelirse
gelsinler, egemen sınıfların emrinde maddi
bir kuvvet veya bir alet olmaktan öte bir şey
ifade etmezler.» (11) Bu bakımdan emperya-
lizm - işbirlikçi burjuvazi ve feodal artıklar
ittifakının, gelişen millî demokratik mücade-
lemizi ezmek için örgütlediği kuvvetler; hal-
kımızın düşmanı, emperyalizmin ordularının
bir parçasıdır. Onları «kardeş ve ağabey»
görmek, emperyalizmle uzlaşmayı ifade e-
der. Oportünizmin özelliğide emperyalizmle
uzlaşmaktır zaten.

Yücel Yaman konuşmasına devam ede-
rek; Millî - Demokratik hareketimizin bir
parçası olan Devrimci gençlik hareketlerini
«uşak bürokratlar olmamak», için yürütülen
eylemler olarak açıkladı. (Bu konuda bak...
Türk Solu, Sayı: 83 Sayfa, 3 Gençlerin direni-
şi bağımsız ve demokratik Türkiye içindir.
Sayfa 6, Devrimci Gençlik hareketi eylemsiz.
İstirilemez, tecrit edilemez, Erdoğan Güçbil-
mez.)

Yaşar Kemal'in konuşmasında «Yedi
başlı ejderhanın en büyük başı olan, bürok-
ratlar, Yücel'in konuşmasında «uşak», olu-
verdiler.

Yücel konuşmasını «Devrimler, devrim-
ciler ölse sürer», diye bitirdi. Hangi dev-
rim mi? «İşçiler, köylüler, topraksızlar, kredi-
siz esnaflar, yani terziler, ayakkabıcılar, ber-
berler, arkasız memurlar, kardeşlerimiz ve
ağabeylerimiz olan polisler, ile birlikte «Ame-
rikan emperyalizmine», ve «iç sömürüye», yani
«namussuz kapitalistlerin sömürüsü», ne karşı
«bağımsız ve sosyalist Türkiye» yi gerçekleşt-
tirecek devrim.

Sendikacı Kemal Nebioğlu AP ve CHP'nin
vaatlerini saydı döktü. Hiç birinin yerine ge-
tirilmemiş olduğunu söyledi. O da öteki ko-
nuşmacılar gibi sınıfları unutarak «emekçi-
ler», «fukaralar», «hakim sınıflar», «bir avuç
haramzade» gibi kaba ayırımları yaptı. «Ya
Halk Partisi ne? Ayrısı gayrısı mı var? Emekçi
vatandaşların bazıları, kavak ağacı-
na çıkıp elma yemek istiyorlar.» «AP ile CHP
yi gerçekte birbirinden ayırmak mümkün de-
ğildir», gibi bilim dışı, bir devrimciye asla
yaraşmayacak, sözümona tahliller yaptı.

(Devamı 14 ncü sayfada)

İbrahim Kaypakkaya

fkf (DEV-GENÇ) kurultayı p

Oportünistler tasfiye oldu proleter devrimcileri atilla sarp'ı başkan seçtiler

Fikir Kulüpleri Federasyonunun —Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu— (DEV - GENÇ) Olağanüstü Genel Kurulu devrimci bir tartışma ortamı içinde ve 1960'dan bu yana, sol bir örgüt kongresinde ulaşamamış bir bilimsel düzeyde cereyan etmiştir.

Ankara İstanbul ve İzmir'den 180'e yakın delegenin izlediği kongre 9 ekim perşembe günü Siyasal Bilgiler Fakültesi salonlarında açılmıştır.

Bu kongrede gençler, bir yıl boyunca yaptıkları eylemleri tartışmışlar ve doğru devrimci çizgi açısından bu eylemleri eleştirmişlerdir. Gençlerin bu tutumu, onların devrimci pratikten gereği gibi yararlanmasını öğrendiklerini ortaya koymaktadır.

Kongrenin önemli özelliği, taraflara yöneltilen eleştirilerin çok sert olmasına rağmen, devrimci kardeşlik ve omuzdaşlık havasının kesinlikle hakim olmasıydı. Ancak bu sayededir ki, birlik - eleştiri - birlik ilkesi gerçekleştirilmiş ve devrimci gençler proleter sosyalist ilkeler etrafındaki birliklerini kuvvetlendirmişlerdir.

Kongrede sağlanan en önemli kazanımlar şunlar olmuştur:

■ Açık tartışma ortamı yaratılmış, eylemlerin ideolojik açıdan kitle önünde eleştirisi sağlanmıştır.

■ Açık tartışma, bir kaç kişi tarafından savunulan bazı yanlış görüşleri ortaya çıkarmış ve bu konuda kongreye katılan delegelerin açıklığa kavuşmasını sağlamıştır.

■ Yanlış görüşlerin ortaya çıkması devrimci gençleri yeni ve daha ileri bir düzeyde birliğe yöneltmiştir.

■ Yapılan eleştiri ve özeleştiri, Aybar ve Aren oportünizmine ağır darbeler indirmiş, DEV-GENÇ içindeki ideolojik yenilgisini perçinlemiştir.

Saat 10 da başlayan genel kurulun başkanlığına İstanbul delegelerinden Selâhatin Okur seçilmiştir.

Kongre çalışmalarına başlarken, verilen bir önerge ile oportünist tutumlarından ötürü devrimci saflarda bölücülük yapan İstanbul İktisat Fakültesi Fikir Kulübü üyesi Sıtkı Coşkun, Edebiyat Fakültesi Fikir Kulübü üyeleri Veysi Sarısözen ve Osman Saffet Arolat örgütten atılmışlardır.

Bu konuda, çeşitli fikir kulüplerindeki oportünistlerin tasfiyesi için gündemin ibra maddesinden sonra ayrıca bir madde konmuştur.

Daha sonra, yönetim kurulunun raporu.

nun okunmasına geçilmiştir. (Bu raporun önemli kısımları diğer sayfalarımızda aynen verilmiştir.)

Bu arada kongre başkanlık divanına verilen bir önerge ile iktidarın uşakları tarafından kahpece vurulmuş olan devrim şehidi Taylan Özgür'ün babasına fahri üyelik verilmiştir.

Gündemin eleştiriler bölümü birbuçuk gün sürmüş ve 30'un üstünde delege söz alarak görüşlerini açıklamışlardır. Tartışma genellikle kitle çizgisi, millî demokratik cephe, proletaryanın içinde bulunduğu objektif ve sübjektif şartlar, proleter devrimcilerinin gerici parlamentarizme karşı tutumu üzerinde cereyan etmiştir.

Tartışmanın tafsilatını gelecek sayımızda geniş olarak vereceğiz.

Tartışmalar sonunda Genel Kurul ortak bir bildiri yayınlamıştır. Oybirliği ile kabul edilen bildiride şöyle denmektedir:

„TDGF sosyalist gençliğin düşünce eylem örgütüdür.

İçinde bulunduğumuz dönemde halkımızın millî demokratik mücadelesinde görevimiz:

1) Anti-empyralist gençlik hareketlerine öncülük etmek ve bu amaçla üniversite gençliğini mücadele içinde örgütlemek, bu hedefe ulaşmak için devrimci örgütlenmemizi sağlamlaştırmak, devrimci disiplinimizi güçlendirmek ve eylem içinde devrimci ideolojik eğitimimizi sağlamak ve oportünizmle mücadele etmek.

2) Millî demokratik devrim mücadelesinin kesin zafere ulaşması için işçi ve köylü yığınları ile mücadele için de devrimci bağlar kurarak işçi, köylü, gençlik dayanışmasını sağlamlaştırmak.

3) Emperyalizme, işbirlikçi burjuvazi ve kapitalizm öncesi kalınlara karşı, bütün millî sınıfların devrimci güçbirliğinin gerçekleştirilmesi için mücadele etmektir. Türk Solu, Aydınlik ve İşçi Köylü gazetesi halkımızın yürüttüğü millî demokratik devrim hareketimizin propaganda ve eylem silâhlarıdır.

FKF'nin Yusuf Küpeli başkanlığı dönemindeki devrimci yönetimi, millî demokratik mücadelemize doğru devrimci yolda ilerleyerek güç katmıştır.

Yaşasın halkımızın millî demokratik devrim mücadelesi

Kahrolsun emperyalizm

Yaşasın millî kurtuluş savaşımızın devrimci gençliği.

Genel kurulun tüzük tadili ile ilgili maddesinde Fikir Kulüpleri Federasyonu adı TÜRKİYE DEVRİMCİ GENÇLİK FEDERASYONU olarak değiştirilmiştir. Diğer yandan DEV-GENÇ'in yalnızca öğrenci örgütü olma vasfı

kaldırılmış ve işçilerin köylülerin kurduğu devrimci gençlik örgütlerinin de katılabileceği bir örgüt haline getirilmiştir.

Daha sonra örgütü oportünistlerden arındırma maddesine geçilmiş, bu maddede Ankara ve İzmir sekreterliğine bağlı, devrimci eylemi baltalayan, proleter sosyalizmini benimsememiş 30 üye Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu'ndan ihraç edilmiştir.

Gündemin seçimler maddesine tek liste halinde girilmiş ve Genel Yönetim Kuruluna aşağıdaki üyeler seçilmiştir:

A N K A R A

AİTİA 1) Necip Yılmaz

2) Ahmet Bozkurt *

DTCF 1) Gün Zileli *

2) Mehmet Yüksel

EĞİTİM 1) Mustafa Ulusoy

2) Ekrem Öztürker

ETYÖO 1) Adnan Altıparmak

2) Tayfun Demir

FEN 1) Ömer Özerturgut *

2) Sezgin Büyükuşoğlu

SBF 1) Oktay Etiman

2) Oral Çalışlar *

BYYO 1) Aktan İnce *

2) Aydın Çubukçu

HUKUK 1) Atıl Ant

2) Hüseyin Onur

ODTÜ 1) Tuncay Çelen *

2) İrfan Uçar *

TIP 1) Orhan Aybers

2) Ruhi Koç

ZİRAAT 1) Atilla Sarp (Genel başkan)

2) Okan Alpar, 3) Zekâi Bakar

VETERİNER 1) Behzat Usta

2) Abdullah Lokman Uyanık

HACETTEPE 1) Ergün Aydınoglu *

2) Nurettin Öztürk

YÖO 1) Kamer Dünya

2) Naif Türetken

GEE 1) Lâtif Güvercin

2) Ali Mercan

İ Z M İ R

YÖO 1) Ömer Karabulut

2) Ramazan Karakale

FEN 1) Ali Karşılayan

2) Muzaffer Doyum

TIP 1) Yılmaz Akalın

2) Ferhat Soykan

ZİRAAT 1) Burhan ATALAY

2) Aybey Takan

proleter devrimcilerinin !

ERZURUM

- İŞLETME** 1) Kemal Ataseven
2) Cavit Göktürk
ZİRAAT 1) Muammer Aslan
2) Cengiz Baltacı
TIP 1) Taner Turan
2) Akil Muhtar
EDEBİYAT 1) Ayhan Kutlay
2) Mehmet Güneş

İSTANBUL

- TIP** 1) Ömer Güven
2) Selâhattin Uzunismail
EDEBİYAT 1) Demir Küçükaydın
2) Eyüp Yıldırım
HUKUK 1) Cihan Alptekin
2) Haşmet Atahan
İKTİSAT 1) Selâhattin Okur
2) Nahit Özdemir
GÜZEL SANATLAR 1) Yüksel Gürsel
2) Erkan Şimşek
İTÜ 1) Mehmet Altun
2) Sabetay Varol
FEN 1) A. Gani Yağcı
2) Bülent Arman
KİMYA 1) Yalçın Yalçın
2) Mustafa Karşılayan
YÖÖ 1) Hüseyin Karanlık
2) Aydoğan Şahin
ROBERT KOLEJ 1) Turhan Gürcan
2) Nail Satlıgan
İŞİK 1) Ezel İnanc
2) Âdil Ovalıoğlu
ORMAN 1) Sümmani Can
2) Fahri Aral

MERKEZ ONUR KURULU

- 1) Sinan Yücel
2) Ümit Hasan
3) Tunç Çetin

MERKEZ DENETİM KURULU

- 1) Yusuf Aslan
2) Ali Orhan Yücelalp
3) Tuncer Erciyas

(*) İşaretli merkez yürütme kurulu üyeleri

DEV - GENÇ yeni öğretim yılında öğren. cilere millî demokratik devrimi anlatan bir broşür yayınladı. Broşürde öğrenciler tam bağımsız ve gerçekten demokratik Türkiye uğru. na mücadeleye çağrılıyor.

Dünyada ve Türkiyede Devrimci hareket ve gençliğin yeri

20. yüzyıl millî kurtuluş savaşları ve sosyalist devrimler çağıdır. Dünyanın dört bir yanında millî bağımsızlık için verilen savaşlar emperyalizmin ve kapitalizmin çöküşünü hızlandırmakta ve insanlık, insanın insanı sömürmediği bir düzene yani sosyalizme doğru yol almaktadır. Yani çağımızda tarihsel akışın itici gücünü millî kurtuluş savaşları ve sosyalist devrimlerdir.

TÜRKİYE VE DEVRİMCİ MÜCADELE

Türkiye bugün Amerikan emperyalizminin ekonomik, siyasal, askeri ve kültürel hegemonyası altında geri bırakılmış bir ülkedir. Sanayimiz gelişmemiş ya da montaj sanayii gibi emperyalizme tatlı kârlar sağlayan bir biçimde geliştirilmiş, Türkiye emperyalizminin mamul malları için iyi bir pazar haline gelmiştir.

23 yıldır oynanan demokrasi oyunu ile iktidara hep emperyalizmin istediği kişiler, hakim sınıfların ve emperyalizmin uşaklığını yapan kişiler gelmiştir. Faşist İtalyan ceza kanunundan alınmış 141 ve 142. maddeler hâla yürürlüktedir. İnsanlar ileri bir düşünce, nin savunmasını yaptıkları için gerçek demokrasilerde olmaması gereken fikir suçlarından hâlâ zindanlarda yatmaktadırlar.

Öte yandan Türkiye, dünyanın bir bölümünde Amerikan emperyalizminin bekçiliğini yapan NATO'nun üyesi ve ileri karakoludur. NATO içerisinde Amerikan emperyalizminin bekçiliği için nüfusuna göre en çok ordu besleyen ikinci ülkedir. Hiçbir Türk subayının giremediği yüzbir Amerikan üssü ve yirmibin Amerikan askeri vardır Türkiye'de.

Türkiye'de on yaşına gelmeden 1000 çocuktan 400 ü ölür. Kişi başına yılda sadece 14 kilogram et düşer. 1,5 milyon kişi gecekonduda yaşar. Halkın % 58 i okuma yazma bilmez. Yurt dışında 200.000 işçimiz ve yurt dışına gitmek için sıra bekleyen 600.000 işçimiz vardır. Neden?

Bu sorunun cevabı ortadadır. Emperyalizmin sömürüşü altında kalkınmış, sanayileşmiş, ekonomik refaha kavuşmuş bir ülke örneği yeryüzünde yoktur. Ve olamazda; çünkü emperyalizm sadece ve sadece sömürmek için vardır.

Ve işte Amerikan emperyalizmine ve yerli ortaklarına karşı millî demokratik mücadele gün geçtikçe gelişmekte güçlenmektedir.

Amerikan emperyalizmine ve yerli ortaklarına karşı işçi-köylü-çocuk ve tüm millî yetkililerin ittifakı güç kazandıkça millî kurtuluş savaşımız zafere doğru yaklaşacaktır.

YUTSEVER GENÇLİĞİN ÖNCÜSÜ:

SOSYALİST GENÇLİK

Burada belirtilmesi gereken bir nokta daha var. Bugün devrimci mücadele içindeki

gençliğin en yiğit, en kahraman kesimini sosyalist gençlik oluşturmaktadır. İşçi sınıfının devrimci ideolojisi ile, yani bilimsel sosyalizm ile silâhlanmış sosyalist gençler, halkımızın bağımsızlık ve demokrasi kavgasının en ön safında yer almaktadır.

Onların yiğitliği, güçlülüğü etkinliği çağımızın en devrimci sınıfı olan işçi sınıfının ideolojisini benimsemelerindendir. Bugüne dek yapılan her devrimci gençlik hareketinde hareketin öncüsü, sosyalist gençliğin örgütü Fikir Kulüpleri Federasyonu olmuştur. Fikir Kulüpleri Federasyonu çevresinde kenetlenen sosyalist gençler, işçi ve köylü yığınları ile ilişkilerini daha da arttıracaklar, bağımsızlık ve demokrasiden yana gençlerle ittifaklarını güçlendirerek devrimci mücadelelerini sürdürecektir.

YAŞASIN HALKIMIZIN BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ MÜCADELESİ

YAŞASIN İŞÇİ - KÖYLÜ - GENÇLİK İTTİFAKI

Devrimciler Söke'de Millî Cephede!

3 Ekim cuma günü saat 18.30'da Aydın ilinde AP'nin kalesi olarak bilinen ve onbinlerce dönüm toprağın belli ellerde toplandığı Söke'de AP toplantısı protesto edildi.

Devrimci gençler, köylüler ve ortanın solunan milliyetçi tabanı, millî demokratik çizgide güçbirliği yaparak AP'li politikacıların halk düşmanı yüzlerini açığa çıkarttılar.

AP'li hatip "Her yerde daha çok imam hatip okulu açacağız, derken, halk "Teknik okul istiyoruz, sen niye orda okumadın?" dediler.

AP'li:

— İslâm zirvesine katılarak müslüman halkımızın mukaddes duygularına... v.s.

Devrimci:

— Arap halklarının millî kurtuluş mücadelesine karşı Amerikan uşağı İsrail'i desteklediniz.

— Stalin bıyıklı, top enseli gençler... v.s.

— Onlar vatan için öldüler. Arkalarını dan konuşturmayız.

Karşılıklı konuşmaların hararetlenmesiyle toplantı, işçi köylü, devrimci gençlik ve Söke'li CHP'lilerin dayanışmasıyla bir millî bağımsızlık mitingi halini almıştır.

TOPRAK İSTİYORUZ

KAHROLSUN AMERİKA

YAŞASIN KÖYLÜLER

TOPRAK REFORMU

BAĞIMSIZ TÜRKİYE

Sloganlarını hep bir ağızdan bağırarak devrimci güçbirliği karşısında AP'li hatip konuşmasını yarıda bırakmak zorunda kalmıştır. Savcının ihtarlarına rağmen AP toplantısındaki millî bağımsızlık mitingi devam etmiş, kendi kalesi olarak bilinen Söke'de AP'lin maskesi düşürülmüş ve halk düşmanı yüzü toplantıya gelenlere gösterilmiştir.

Savcının üçüncü ihtarından sonra devrimci gençler ve Söke'li (CHP'li olsun sosyalist olsun) bütün millîciler toplantı yerini

(Devamı 13. sayfada)

fikir klüpleri federasyonu olağanüstü

FKF Kurultayına arkadaşımız Ruhi Koç tarafından sunulan çalışma raporunu bazı kısaltmalarla okurlarımıza iletiyoruz. Rapor, devrimci gençliğin ileri bilinç düzeyini ve bu açıdan uygulanan eylemleri ortaya koyması bakımından ilginçtir.

Şimdiki yönetimin kuruluşu eylemler bugünkü durum

Bundan önceki Olağan Kongremiz Aksaray'da Küçük Tiyatro'da özel koşullar altında açıldı. Gençlik içinde oportünizme karşı verilmiş olan mücadele, tabanda önemli gelişmeler yaratmış bulunmaktaydı. İstanbul'da DÖB içinde örgütlenmiş bulunan devrimci kadrolar örnek eylemlerle ortak eylemlerde egemenlik kurarak oportünizme şiddetli darbeler indirmişler, oportünist unsurları sindirmişlerdi. Ankara'da ise daha çok ideolojik düzeyde, fakat olumlu eylemlerle desteklenen bir mücadele biçimi yürütülmüş, oportünizm Ankara fakültelerinin delegasyonlarından geniş ölçüde tasfiye edilmişti.

Genel Yönetim Kurulunda çoğunlukta oldukları halde oportünistler, devrimcilerin aday gösterdikleri Yusuf Küpeli'yi genel başkanlığa seçmek zorunda kalmışlar. Merkez Yürütme Kuruluna birkaç oportünisti seçmekle yetinmişlerdir. Yeni yöneticiler olarak ilk zamanlarda oportünizmin saflarındaki devrimci öze sahip arkadaşları uyarmak ve devrimci saflara kazanmak için gerekli çabalar gösterilmiştir. Ancak bundan sonradır ki, oportünizme karşı uzlaşmaz bir mücadele açılmış, örgüt geniş ölçüde oportünist unsurlardan hızla temizlenmiştir. Yönetimimizin kısa dönem içinde gösterdiği bu başarıyı burada kaydetmeden geçmiyeceğiz. Ancak bu sayededir ki, en olumsuz koşullar altında FKF yönetimi olarak, yurdumuzdaki devrimci gelişmeyi derinden etkileyen olumlu eylemler için hareket serbestliğine kavuşabildik, bütün kusur ve eksikliklerine rağmen yönetim dönemimiz önemli devrimci hareketlerin arka arkaya sıralandığı bir dönem olabildi.

3. Olağanüstü Kongrenin diğer bir önemli sonucu da, oportünizmin bütün engelleme çabalarına rağmen, daha sonra eylemlerimizde bizlere rehber olacak doğru devrimci düşüncenin eylem düzeyindeki sonucu olan millî demokratik devrim stratejisinin bir karar sureti şeklinde oylanarak kabul edilmesidir. Bu karar sureti kısa yönetim dönemimizde düşüncemize ve eylemlerimize ışık tutmuş, bütün eylemlerimizde ana çizgileriyle bu karar suretine bağlı kalmış, bu metinde ifadesini bulan millî demokratik devrim tezini gereklerine uyulmaya çalışılmıştır.

Bilindiği gibi, daha önceki devrimci yönetimin millî cephe politikasının gereği olarak FKF'yi dahil ettiği DEV.GÜÇ'ten örgütümüzü, daha sonra işbaşına gelen oportünist yönetim ayırmış bulunmaktaydı. Yönetime geldikten kısa bir süre sonra ilk fırsatta FKF olarak DEV.GÜÇ içindeki yerimizi tekrardan aldık. Bu kuruluş içinde titizlikle üstümüze düşen görevleri yaptık. DEV.GÜÇ'ün bizim de katkımızla ortaya attığı ilkelerin yığınla-

ra kazandırılması yönündeki miting ve diğer ortak eylemlere katıldık.

Yönetimimizin işbaşına kaldığı dokuz aylık kısa süre çeşitli alanlarda gerçekleştirilmiş olan, Türkiye'deki devrimci hareketin gelişmesi bakımından birinci derecede önemli pek çok eylemler vardır. Bunları sistematik bir biçimde kısaca gözden geçirelim.

Yurdumuzu vesayet altında tutan amerikan emperyalizmine indirilen darbeler

Yeni sömürgecilik yöntemlerini uygulayarak yurdumuza giren, işbirlikçi burjuvazi ve feodal mütegalibe ile birlikte halkımızı ezen ve sömüren Amerikan emperyalizmi, Türkiye toprakları üzerinde artık eskiden olduğu gibi rahatça at koşturamamaktadır. Geçen dokuz aylık dönemde Amerikan emperyalizmi önemli gerilemeler kaydetmiştir. Bu sonuç başta örgütümüz olmak üzere millîci güçlerin arka arkaya sıralanan, zaman zaman şehitler verilmesine yol açan mücadeleler zinciriyle sağlanmıştır.

Devrimcilerin Amerikan emperyalizmine karşı verdikleri sert mücadeleler, Ankara'da da yankısını bulmuş, Fılo ziyaretleri sırasında çeşitli Amerikan aleyhtarı eylemler yapılmıştır. Bu eylemlerin sonucu olarak bugün İstilaçı Amerikalılara ve aynı nüfus kâğıdını taşımadan, azap duyduğumuz yerli amerikancılara karşı en önemli ve devrimci mücadele tarihimizde dönüm noktası teşkil eden hareket, hiç şüphe yok ki, ODTÜ'de büyükelçi Komer'in arabasının yakılmasıdır. Bu işi başaran her kimse, onun yurtseverliğini saygı ile anarız. Komer'in gelişinde yapılan karşı gösteriler gibi, sözü geçen bu olay da Türkiye'ye Vietnam'da istihbaratçılık yapmış bir casus parçasını büyükelçi olarak layık gören Amerikan emperyalizminin, Komer'i geri alarak Türkiye halkına karşı daha saygılı bir tavır takınmasında etkili olmuştur. Komer olayı, Amerikan emperyalizmini bir ölçüde de olsa hizaya getirmekle kalmamış, Rektör Kurdaş gibi yerli amerikancının maskelelerinin düşmesini de sağlamıştır. Bu olay halkımızda emperyalizme karşı bilincin gelişmesinde büyük faydalar sağlamıştır.

Halkımızın Amerikan emperyalizmine karşı bilinçlenmesinde etkili olan diğer bir olay da, 29 Nisan 1969'da devrimci gençliğin amerikancı DP iktidarına karşı ayaklanmasının yıldönümünde DEV.GÜÇ'ü oluşturan kuruluşlarla birlikte Zafer Meydanında yaptığımız mitingdir.

Halkımızın Amerikan emperyalizmine karşı mücadelesinin bugünkü şartlarda doruk noktası şüphe yok ki, haziran ayında devrimci gençliğin işgalci Amerikan askeri kuvvetlerinin lojistik karargâhı olan TUS-LOG önündeki gösterisi teşkil etmiştir.

FKF üyeleri, şehirlerde ve özellikle gençlik arasında yaygınlaşan ve gittikçe aktif mücadele biçimleri içinde kendini gösteren emperyalizme karşı uyanış ve bilin-

ci çeşitli durumlarda temas ettikleri halkımızın değişik kesimlerinde de görmüşlerdir. Halkımızın emperyalizme karşı uyanışını hızlandırmak, millî sınıfların devrimci mücadeleleri ile devrimci gençliğin bağlarını kurmak amacıyla, FKF, "Bağımsız Türkiye" adıyla bir gazete yayınlamıştır. Geniş şekilde dağıtılan bu gazete çok etkili olmuş, yararlı sonuçlar vermiştir. Daha sonra "İşçi - Köylü" gazetesinin yayın hayatına girmesi nedeni ile, "Bağımsız Türkiye"nin yayınına devam edilmiştir. Emperyalizme karşı halkımızın bilinçlendirilmesi konusunda, emperyalizme karşı çeşitli biçimlerdeki mücadelemizin olumlu sonuçlarının kitlelere mal edilmesi içinde "İşçi - Köylü" gazetesıyla çok güçlü bir silâha kavuşmuş bulunmaktayız.

Yurdumuzdaki emperyalizme karşı uyanış ve mücadelenin Ankara'daki bu tezahürleri dışında, İstanbul ve İzmir'de, başka yurt köşelerinde geçen dokuz ay içinde aynı yönde önemli olaylar olmuştur. Emperyalizme karşı uyanış ve mücadele toplumumuzun bugünkü hayatının gelişme halindeki en önemli olayıdır. Bugünkü tarihimizin başlıca olayı, yarınki toplumsal gelişmemizin habercisidir. Emperyalizme ve yerli ortaklarına karşı, tam bağımsız gerçekten demokratik Türkiye için, millî demokratik devrim yönünde mücadele bilinci günden güne kitleleri sarmakta, her geçen gün daha çok insanı, daha kalabalık grupları aktif mücadelenin içine sokmaktadır. Bu gelişmelerin bir sonucu olarak Amerikan emperyalizmini son zamanlarda bazı önemli gerilemelere uğramıştır. Altıncı Fılo ziyaretlerinin ertelenmesi, CIA ajanı Komer'in geri alınması, yeni büyükelçi Handley'in şafak vakti arka yollardan habersizce şehre sokulmak zorunda kalması, ülkemizdeki Amerikan askerlerinden bir kısmının geri alınması, bir kısım üslerin Türk Silahlı Kuvvetlerine devredilmesinin söz konusu olması, oyalama için de olsa ikili anlaşmaların görüşülmesi oyununun sahneye konulmasına gerek duyulması, bu gerilemelerin örnekleridir. Çabamız bu yönde, Amerikan emperyalizminin Türkiye'deki vesayetinin tam tasviyesi, her türlü eşit olmayan ilişkiden ve vesayetten Türkiye halkının kurtulması yönünde, Mustafa Kemal'in "istiklâli tam", ilkesinin bütün gerekleri ve unsurlarıyla yerine getirilmesi, Kemalist devrimlerin bu yönünün tekrardan perçinlenmesi uğrunda olacaktır.

Bütün gücümüzle işçilerimizin mücadelelerinde destek olduk

Emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı millî demokratik devrim mücadelesinde işçi sınıfının yeri konusunda kesin fikre sahip olan örgütümüz daima işçilerimizin mücadelelerinin destekleyicisi olmuştur. FKF üyeleri yurdun çeşitli bölgelerindeki işçi hareketleri yürüten işçi gruplarıyla bağlar kurmuşlar, ilişkiler aramışlardır.

kurultayı çalışma raporu

Ruhi Koç

(FKF Genel Sekreteri)

Ankara'nın dışında işçilerin yoğun bulunduğu İstanbul ve çevresiyle İzmir gibi şehirlerimizde de FKF'li arkadaşlarımız bütün işçi hareketlerini yakından izlemişler, üzerlerine düşen devrimci dayanışma görevini yerine getirmişlerdir. İŞÇİ-GENÇLİK ELELE şiarının birçok somut örnekleri verilmiştir. İşçi - gençlik dayanışmasının sağlanmasının FKF'nin ilk ve en önemli görevlerinden biri olduğu daima somut davranışlarla gösterilmiştir. Bu dayanışmanın eksiksiz bir şekilde kurulmasının ve bunun bilincinin gerek gençliğe gerek işçilere, gerekse diğer millici güçlere kazandırılmasının önemine uygun biçimde hareket edilmesi yönetimimizin titizlikle uydugu bir esas olmuştur. İşçi - Köylü gazetesinin üyelerimiz tarafından işçi semtlerinde, fabrika önlerinde, işçilerin işe gidiş ve dönüş saatlerinde banliyö trenlerinde satılması özellikle işçi-gençlik dayanışmasının pekiştirilmesinde çok yararlı olmuştur.

Demokratik köylü hareketleri yarattık köylülerimizin demokratik mücadelelerini bütün gücümüzle destekledik

İşçilerimiz gibi köylülerimiz de millî demokratik devrimimizin belli başlı güçlerinden biridir. Özellikle yoksul ve orta halli köylüler, toprağa açlık çekenler, ürünlerini değer pahasına satamayan, aracıya ve tefeciye kaptıran, banka borçlarından boğulan üreticiler şimdiden emperyalizm ve işbirlikçilerinin bugünkü egemenliğine yer yer güçlü hareketlerle başkaldırmaktadırlar.

FKF, yer yer köylülerimizi demokratik mücadelelere sokmuş, onların kendi başlarına başlattıkları mücadelelerin içinde yer almıştır. Akhisar ve Ödemiş'te üye arkadaşlarımızın başardıkları büyük köylü mitingleri, Tanman gibi büyük toprak ağalarının yatağı olan Söke'de yardımcı oldukları «Bağımsızlık ve toprak reformu mitingi», Malatya'daki «Haşhaş mitingi» ve diğerleri ülkemizdeki devrimci gelişmeyi yayan ve yoğunlaştıran, köylü, gençlik dayanışmasını somutlaştıran örneklerdir. Atalan ve Göllüce köylüleri ile, Yozgat'ın Kayadibi köylüleriyle devrimci bağlar kurulmuştur. Kütahya'nın Değirmenözü köyünde devrimci köylülere yapılan baskı üzerine köylü-gençlik dayanışmasının gerekleri yerine getirilmiştir.

Devrimci gençlik hareketleri çığ gibi büyüdü

Son üç yıl içinde gençlik yurdumuzdaki devrimci hareketin büyük yükünü taşımıştır. Yurdumuzda demokratik köylü hareketleri, işçilerimizin itisadi ve demokratik direnişleri, doğu halkının baskı hareketinin baskı politikasına karşı demokratik haklarını kullanış, aydınlarımızın gittikçe devrimci saflar ha-

linde toplanması şeklinde beliren toplumumuz derinden kavrayan devrimci süreç, son üç yıl içinde gençliğin devrimci mücadelesinin derin etkisi altında kalmıştır. Devrimci gençlik hareketlerine yön veren, hedef gösteren ana fikirler, bu hareketlerle hergün biraz daha yığınlara kazandırılmıştır.

Nisan ayında gerici AP iktidarının çıkarmak istediği anti-demokratik baskı kanunlarına, TRT özerkliğini kaldırmak amacı güden tasarıya, halkımızın devrimci uyanışını ve bilinçlenmesini önlemek için getirilen Anayasa Koruma Kanun Tasarısına karşı yapılan boykotlar ve işgaller, bu konudaki eylemlerimiz arasındadır. Bu dönemde SBF Basın ve Yayın Yüksek Okulundaki devrimciler TRT önünde grev gözcüleri gibi özerklik gözcülüğü yapmışlar, halkımızın dikkatini iktidarın faşist özlemlerine çekmişler ve daha sonra da bu tasarımı protesto için büyük bir yürüyüş düzenlemişlerdir.

Nisan ayındaki öğrenci hareketleri sırasında faşizmi kanunlaştırmak isteyen AP iktidarı oyununun bozulması üzerine, amerikancı Rektör Kurdaş'ın da katılımıyla ve daha önemlisi küçük burjuvazinin sağa doğru yalpalayarak devrimci gençlik hareketini tecrid durumunda bırakmasından yararlanarak, ODTÜ'yu emniyet kuvvetlerine bastırmıştır. Oysa, ODTÜ'deki terör denemesine rağmen, diğer fakültelerdeki devrimcilerin kolları kıpırdamamış, tecrid edilmiş durumda dahi, kendi öz güçleriyle ayakta durabileceklerini onları iktidarın faşist terörüyle karşı karşıya bırakanlara açık bir şekilde göstermişlerdir.

Gençlik, demokratik hakların korunması, daha da genişletilmesi, yurdumuzun tam anlamıyla demokratik bir ortama kavuşması için mücadele edeceğini dost düşmana ispat etmiştir.

Üniversitede reform isteklerinin yoğunlaştığı ve yaygınlaştığı bir ortamda iktidarın oyalama siyaseti gütmesi bardağı taşırılmış, öğrenciler kendilerinin de parçası bulundukları üniversitelerde reformun bir an önce gerçekleştirilmesi özel okul ticaretine son verilmesi, devrimci bir eğitim düzeni kurulması için, öğretim üyelerinin hareketlerini desteklemek amacıyla Mayıs ayı sonlarında tekrardan boykot ve işgallere girişmişlerdir.

Bu hareketler sırasında, İstanbul Üniversitesi'nin başında bulunan amerikancı iktidarın adamı, sosyete doktoru Ekrem Şerif Egeli'nin özerk üniversitenin kapılarını polise açması ve polisi devrimci öğrencilerin üzerine salması büyük tepkilere yol açmış Ankara'daki hareketlerin genişlemesini sağlamış, Hacettepe Üniversitesi Akademik Konseyinin Ekrem Şerif Egeli ve benzerlerinin polisle işbirliğini açıkça kınaması, ilerici bir davranış olarak öğrenci-öğretim üyeleri dayanışmasının güzel bir örneği olarak dikkatleri çekmiştir.

Mayıs sonlarındaki yeni öğrenci hareketlerini taviz politikasıyla, gerici güçlere göz kırparak kazanılacak oylarla ilerici işler yapabilecekleri ileri süren tutarsız politikacı

kadroları benimsememişler; daha da önemlisi işbirlikçi iktidarın karşı-devrimci şiddetine yeşil ışık yakmışlardır. Bunun sonucunda, DTCTF önünde yapılan genel forumdan sonra yürüyüşe geçen ve emperyalizmin istilacı güçlerinin lojistik karargâhı TUSLOG önünde gösteriler yapan öğrenciler polis tabiki altına alınmışlardır.

Bütün öğrenci önderleri, militan arkadaşlarımızın çoğu, polisin avına uğramışlar, birçoğu tutuklanarak yaz aylarını hapishanelerde geçirmişlerdir. Öte yandan birçok üyemiz fakülte işgallerinden dolayı tutuklanmışlardır. Haziran ayından sonraki terör denemesi sırasında çeşitli şehirlerde yüz kadar arkadaşımız yaz ayları boyunca hapis kalmışlardır. Bu sırada dikkati çeken nokta, devrimci öğrenci hareketlerinin geniş çevreleri etkilemesi ve bunun sonucu olarak demokratik unsurların ve basının ilerici kanadının öğrenciler safında yer almasıdır. Bu olaylarda millî demokratik hedeflerimiz açık-lık kazanmış, toplumumuzun bilincinde artan ölçüde yer etmeye başlamış ve millî demokratik hedeflerde devrimci gençlikle kadeder bağı bulunan millici unsurlarla devrimci bağlar kurulmuş, millî sınıflar arasında devrimci güç birliği yönünden ileri adımlar atılmıştır.

Son üç yıl içinde gençliğin devrimci saflarda birleşmesinin sonucu olarak geçen yıl içinde Ankara'daki öğrenci kuruluşlarının tamamına yakınının ve bu arada AÜOB'nin yönetimi devrimcilerin eline geçmiştir.

Tam bağımsız ve gerçekten demokratik Türkiye için mücadele saflarında buluşan devrimci gençliğin meydana getirdiği büyük gücü, yıldırma sindirme yoluyla parçalamak isteyen işbirlikçi iktidar, çeşitli bölücü oyunları denedikten sonra çareyi devrimcileri katletmekte bulmuştur. İşbirlikçi iktidarın bu hareketinin ilk kurbanı Mehmet Cantekin ve Taylan Özgür arkadaşımızdır. Mehmet Cantekin ve Taylan Özgür'ün öldürülmesi bütün demokratik güçlerin tepkisine yol açmıştır. Arkadaşlarımızın katilini başta bizler olmak üzere bütün demokratik güçler cezalandırılınca kadar arayacak, takip altında bulunduracağız. Devrimci arkadaşlarımızı kahpece arkadan vuran vatan hainleri ergeç buluncak ve cezalandırılacaktır.

Başka kuruluşların devrimci hareketlerini bütün gücümüzle destekledik

Geçirdiğimiz dokuz aylık dönemde bura-ya kadar sıraladığımız devrimci hareketlerde FKF daima başı çekmekle kalmamış, başka kuruluşların hazırladıkları devrimci hareketler içinde üstüne düşen görevleri de yerine getirmiştir. Proleter sosyalist hareket dındaki güçlerin emperyalizm ve işbirlikçilerini hedef alan mücadelelerine bütün güçlerini emperyalizm ve işbirlikçilerini hedef alan mücadelelerine bütün gücüyle katılmıştır.

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

Seçimler ncesinde Dışışleri Bakanlığının açıklaması

Amerika ile Türkiye arasında milletimiz den gizli kapaklı olarak yapılan ve sayıları halâ saptanamayan ya da açıklanmayan 50 yi aşkın ikili anlaşma vardır. Bu anlaşmaların en önemlilerinin düşük DP. iktidarı zamanında yapıldığı da artık ortaya çıkmıştır.

CHP, bu ikili anlaşmalara karşı olan kemalist unsurları içinde barındırmasına rağmen gerekli tepkiyi göstermiştir.

AP bütün tutumuyla bu anlaşmalardan yana olduğunu belirtmiş bulunmaktadır.

GP'nin tutumu, bu ikili anlaşmaların daha da takviyesinden yanadır.

MHP, anti-emperyalist hareketlere karşı emperyalizmin vurucu gücü rolünü üzerine almakla, tutumunu daha da somut olarak ortaya koymuştur.

MP, herne kadar Bölükbaşının ağzından ikili anlaşmalara karşı olduğunu zaman zaman açıkladıysa da, örgüt olarak sarıh bir tutum takınmamış, son tahlilde, diğer reaksiyoner partilerin saflarında yer almıştır.

TİP, özellikle ilk seçimlere girdiği yıllarda, bu ikili anlaşmalara karşı olduğunu seçim sloganı olarak kullanmış ve bu tutumuyla devrimci ve millici güçlerin sempatisini kazanmıştır. Fakat kısa bir süre sonra TİP yönetimine hakim olan oportünizm anti-emperyalist tutumunu, iktidarı aldıktan sonra

gerçekleştireceğini öne sürerek ikili anlaşmalar sorununu diğer partilerin yörüngesinde uyutmağa başlamış gençliğin anti-emperyalist eylemlerini Genel Başkan ağzından anarşist hareketler, olarak nitelendirmiş ve devrimci unsurların TİP'ten ihracının sağlanması için yoğun bir çaba göstermiştir.

Millici ve devrimci güçlerin seçim arifesinde emperyalizmin boyunduruğundaki demokrasicilik oyununun maskesini düşürmek için gerekli eylemi gösterdiği bu günlerde Dışışleri Bakanlığının bu açıklaması anlamlıdır. Açıklamada Amerikan üsleri (Ortak savunma kuruluşları, diye isimlendirilmekte, bunların bir kısmının daha Türkiye'ye devredilmesi için ilgililer arasındaki görüşmelerin devam ettiği belirtilerek şöyle denmektedir:

„Bu meyanda Samsun ve Trabzon'da bulunan maddi değeri yüksek tesislerinde Türk silahlı kuvvetlerine tamamen devri kararlaştırılmıştır. Bu konuda yapılan çalışmalar ilerlemekte ve devir işlemlerinin kısa bir zamanda bitirilmesine gayret edilmektedir. Bilindiği gibi müşterek savunma tesisleri Türkiye'nin mülkiyetinde olup burada söz konusu devir, kullanmanın tamamen Türk Silahlı Kuvvetleri tarafından deruhte edilmesine taalluk etmektedir.”

Memleketimizin bu gün kendisini en çok Amerikan emperyalizmine karşı savunması acil ve aktüel bir sorun olduğu halde açıkla-

mada „ortak savunma kuruluşları, in dan söz edilmesinin garipliği adı geçen müzakerele rin ciddiyetini yeteri kadar yansıtmaktadır.

Amerikan emperyalizmi, geri kalmış ülkelerde kurduğu sömürü mekanizmasını sürdürebilmesi için Staretejik mevkilerde askeri üslere ihtiyacı vardır. Bizim gibi ülkelerin ise geri kalmışlıktan kurtulabilmesi için emperyalizmin sultasından, öncelikle onun askeri üslerinden arınmaya ihtiyacı vardır.

Yabancı firmaların başına „Türk, sözcüğünü yerleştirmek suretiyle yabancı sermayeye nasıl bir meşrutiyet kazandırılmak isteniyorsa, Amerikan üslerine karşı millici güçlerin tepkisini kırmak için de aynı madrazbağlığın tekrarıdan kuşkulandırmaktayız.

Üslerin mülkiyeti bize mi aittir? Güzel iş bununla bitmiyor.

Amerikalıları bu üslerden çıkarmak istiyor muyuz istemiyor muyuz? Dışışleri Bakanlığı Türk halk oyuna bunu açıklamalıdır.

Amerika ne istiyor? AP iktidarı ne istiyor? Türk halk oyu bunu öğrenmek ister.

AP iktidarı millî ordudan yanamıdır? Dışışleri Bakanlığı bunu açıklamalıdır.

Yoksa AP iktidarı Amerikan silahlı kuvvetleriyle ortaklaşa bir karma ordudan yanamıdır? Dışışleri Bakanlığı bunu açıklamalıdır.

Bu nitelikteki hareketlerin başında FKF'nin kurucu üyesi bulunduğu DEV.GÜÇ'ün hareketleri gelmektedir. 1968'de olduğu gibi 1969'da da devrimci gençliğin amerikancı Menderes hükümetine karşı direnişinin yıl dönümünde yapılan güçlü miting içinde FKF yerini almıştır. DEV.GÜÇ'ün de desteklediği büyük öğretmen kuruluşu TÖS'ün hazırladığı büyük Öğretmenler Yürüyüşünde FKF üyeleri öğretmenleriyle omuz omuza gitmişler, devrimci şiarları onbinlerin bu hareketine mal etmişlerdir. Kemalist devrimlerin tavisyesinin bugünkü noktasından güç alan emperyalizmin güdümündeki şeriatçı güçlerin Yargıtay Başkanı İmran Öktem'in cenaze töreninde çıkardıkları hadise üzerine yapılan Büyük Hâkimler Yürüyüşünde de FKF varlığını ortaya koymuştur. Bu yürüyüşte de devrimci şiarları, emperyalizme karşı mücadele bilincini kitleye kazandırma yolunda etkili olmak imkânları bulunmuş ve sonuna kadar kullanılmıştır. Nihayet Türkiye'de karşı devrimin perçinlenmesi, Kemalist devrimlerin yarı yolda kalması ve hatta bir ölçüde tasviyesinden, Türkiye'nin tekrardan emperyalizmin egemenliğine sokulmasından suçlu Bayar ve şürekasının affıyla ilgili tartışmalar sırasında, 19 Mayıs 1969'da Tandoğan Meydanında yapılan devrimci miting, büyük ölçüde FKF'nin devrimci gücüne dayanmıştır. Bu vesileyle FKF, toplumumuzdaki bütün ileri hareketlerin ve birikimlerin mirasçısı ve asıl sahibi olduğunu bir daha ispatlamış-

tır. 19 Mayıs 1969 mitingi proleter sosyalist kadrolarla sol Kemalist devrimciler arasındaki devrimci bağları sıkılaştırmıştır.

Örgütümüzün durumu

Başta da belirttiğimiz gibi yönetimimiz, oportünizmin henüz etkin bulunduğu ve geçen kongre delegasyonlarında çoğunlukta olduğu şartlar içinde işbaşına gelmiş ve Türkiye'deki devrimci harekette oportünizmin belinin kesin olarak kırıldığı yakın zamanlara kadar o yönden gelen engellemelere maruz kalmıştır. Daha önce söylendiği gibi, burada sizlere hesap veren yönetici kadro içindeki oportünistler baştan itibaren faydalı olmak yerine işleri aksatmakla uğraşmışlar, çoğunlukla tecrübesiz devrimci yöneticileri zor durumlara düşürmek istemişlerdir. Bu koşullar içinde günden güne çığ gibi büyüyen devrimci gençlik hareketinin yükü az sayıda arkadaşımızın omuzlarına binmiştir. Bu şartlarla haziran ayından itibaren çöken polis takiplerinin, tevkiflerinin yarattığı dağınıklıkla eklemek gerekir. Bu durumda, yoğun eylemler dönemi olan dokuz aylık yönetim süremiz içinde örgütümüzün zaman zaman yönetim buhranlarına uğradığı görülmüştür. Birbiri arkası sıra gelen ve her biri büyük cesaret, çaişkanlık, uyanıklık gerektiren hareketler içinde örgütümüzü içine düşürüldüğü dağınılıktan kurtarmak için gerekli teşebbüslere girişilmekte yetersiz kalındığı olmuştur. Ancak son aylar içinde devrimci arkadaşlarımız

hapishanelerden çıktıktan sonra yönetim daha belirli ve etkin bir biçimde sağlanmıştır. Örgütümüzü sorumluluğunun gerektirdiği teşkilatlanma düzeyine ulaştırmak ihtiyacından dolayı bu olağanüstü genel kurul toplantısına ihtiyaç duyulmuştur. Şimdiye kadar göğüs gerdiğimiz koşullardan daha ağır durumlarda dahi örgütsel bütünlüğümüzü koruyacak, yönetim sürekliliğini sağlayacak tedbirlerin alınması, bu olağanüstü kurultayın görevidir. Gene bu kurultay yönetici arkadaşların polis takibi altında dağıldığı durumlarda yapılmış ferdî ve sorumsuz davranışların, bu şartlarda kazanılmış disiplinsizlik ve başıbozukluk alışkanlıklarının giderilmesi için gerekli tedbirleri de alacaktır.

Örgütümüzü ilke etrafında kopmaz birlik içinde tam bir devrimciler topluluğu haline getirmek için yönetim dönemimizin olumlu ve olumsuz tecrübelerinden çıkarılan dersler çok kıymetlidir. Bu derslerin en önemlisi, bize, durum ne olursa olsun bütün devrimcilerin daima herşeyden birbirlerine karşı sorumlu olduklarının öğrenilmiş olmasıdır. Dünyadaki geçmiş ve şimdiki devrimci hareketlerden, yurdumuzdaki devrimci pratikten çıkan pratik ve teorik sonuçların en kısa zamanda değerlendirilmesi ve üyelerimize bunun sağladığı bilincin kazandırılması da burada seçilecek arkadaşlarımızın yapmaları gereken ilk devrimci ödevdir. Hareketlerimizin ihtiyacı olan geçmiş tecrübelerin değerlendirilmesi işini yeni yönetici arkadaşlarımızın yapacağından eminiz.

Türkiye İşçi Partisinin Seçim kampanyası ve Devrimciler

«TİP'ni örgüt olarak destekliyoruz» slo-
ganımızın başarılı bir uygulaması da, salı
günü İstanbul - Alibeyköy'de yapılan seçim
toplantısında görüldü. Parti içindeki demok-
ratik unsurların desteğini sağlayan proleter
sosyalistlerin egemenliği altında yapılan bu
kahve toplantısı, kalabalık bir işçi gurubu
tarafından izlendi, geç saatlere kadar sür-
dü. Çoğunluğunu işçilerin teşkil ettiği bu top-
lantıda konuşmacılar tarafından, Amerikan
emperyalizminin ve toprak ağalarının ikti-
darının halkımıza nasıl zulmettiği; buna kar-
şı, işçilerin, köylülerin ve gençliğin nasıl mü-
cadele ettiği anlatıldı. İktidarın gençlik üye-
lerinde yürütmeye çalıştığı yıldırma kampan-
yası halka açıklandı. Konuşmalar sırasında
sık sık «Bağımsız Türkiye», «İşçi - köylü el
ele», «Kahrolsun Amerika» gibi sloganlar hep
bir ağızdan söylendi. Bütün dinleyiciler bu
yük bir coşkuyla devrimci şiarımızı haykır-
dılar.

Konuşmalar sırasında hiç bir zaman po-
pülist, oy avcılığına başvurmada, sade ve
açık dille, halkımızın tek kurtuluş yolunun,
Amerikan emperyalizmine, işbirlikçilerine ve
toprak ağalarına karşı devrimci mücadele ol-
duğu anlatılarak, oy endişelerini, oportünist
politikalarına temel yapanlara karşı örnek
bir davranış gösterildi. Dinleyicilerin, tavır-
ları devrimci politikamızın halkımızın kurtu-
lusunu nasıl doğru tespit ettiğini, bu yüzden
kitlelerce nasıl anlaşılabilir olduğunu gös-
terdi. Şunu da gösterdi ki, oy avcılığı için ya-
pılan ve ucuz bir popülizm şeklinde yürütülen
kitleleri aldatma politikası iflâs etmiştir. As-
lolan, siyasî gerçekleri ve halkın kurtuluş yo-
lunu doğru tespit. Bunu kitlelere malet-
mektir. «Biz komünist değiliz» şeklinde anti-
komünizm kampanyasına katılma, «Gerçek
müslüman biziz» şeklinde din istismarı ve ger-
çek dışı vaatlerle yürütülen, halkı politika dı-
şı bırakan, «işçiler suyun başına» sözleriyle ifa-
de edilen, işçilerin Meclise girmesiyle herşe-
yin hallolacağını söyleyerek, devrimci müca-
deleyi reddeden popülist palavralarla halkı
aldatma politikasının sahteliği bu toplantıda
bir kere daha ortaya çıktı. İşçilerin «Bağımsız
Türkiye», «Kahrolsun Amerika», «Toplum po-
lisine hayır», «NATO'ya hayır», «Gerçek de-
mokrasi istiyoruz» sesleri, «Halka teori mi an-
latacağız?», demojisiyle yürütülen oy avcılı-
ğı kampanyasını yalanladı. Ve şu da anla-
şıldı ki, ancak işçi ve köylülerin mücadele-
sinde en ön safta mücadele edenler onlara ön-
cülük edebilir. Dört yılda bir oy toplamaya
gelenler, halkın yürekten desteğini sağlaya-
mazlar, kitlelerle bağ kuramazlar.

Nato tesislerinde Amerikalılarla Türk su-
baylarının çatışmaları anlatılırken işçilerin
gösterdikleri tepki de «İşçi anti-kapitalist mü-
cadele yapıyor, emperyalizmi anlamıyor» di-
yenleri, halkımızın millî bağımsızlık özlemi-
ni inkâr edenleri yalanladı. Toplantıya ka-
tılanların önemli bir kesiminin İŞÇİ - KÖY-
LÜ gazetesi okuru olması, gazetemizin siyasî
bilinçlendirmedeki rolünü göstermiştir. Opor-
tünist TİP yönetiminin dağıtımını engelleme-
ye çalıştığı İŞÇİ - KÖYLÜ'nün kitlelerle bağ
kurmada nasıl etkili bir silâh olduğu ve onun

devrimci politikasının kitlelerce anlaşılabilirliği
bu toplantıda açıkça görülmüştür.

İŞÇİ - KÖYLÜ okurları oylarını TİP'ne
vermektedirler. Ancak bu destek TİP yöneti-
minin oportünist politikasını onay mahiye-
tinde değil, Amerikan emperyalizmine ve top-
rak ağalarına karşı devrimci mücadele çiz-
gisindedir.

Parti tabanındaki üyelerin soru ve tavır-
larından anlaşılmalıydı ki, İŞÇİ - KÖYLÜ
TİP tabanının devrimci doğrultuda eğitimin-
de önemli rol oynamaktadır. Bu sayede TİP
tabanında, oportünist yönetime karşı tam
ve bilinçli olmamakla birlikte, proleter sos-
yalistleri lehine bir muhalefet teşekkül et-
mektedir. Bu da İŞÇİ - KÖYLÜ'nün TİP için-
deki ideolojik mücadelemizde önemli bir si-
lâh olduğunu göstermiştir.

Öte yandan Türk Demir Döküm işçileri-
nin mücadelesi sırasında İŞÇİ - KÖYLÜ mili-
tanlarının çabaları unutulmamıştır. Ve TİP
üyelerinin, oportünizm tarafından en şart-
landırılmışları bile Alibeyköy'deki siyasî ge-
lişmenin proleter devrimcilerin eseri olduğu-
nu kabul etmektedirler.

Kısaca gerek İŞÇİ - KÖYLÜ gazetesi ol-
sun, gerekse proleter devrimcilerin kitle ha-
reketlerinde en ön safta yer almaları olsun,
TİP tabanındaki namuslu unsurları safları-
mıza çekmekte, oportünizmi tecrit etmekte-
dir.

Devrimciler, Alibeyköy'nde partinin se-
çim toplantısını düzenlemekle «TİP'ni örgüt
olarak destekliyoruz» sloganının doğruluğu-
nu ispatlamışlardır. Bu çabalar proleter sos-
yalistlerin, parti içindeki diğer iyi niyetli un-
surlarla sağlam bağlar kurmasını ve onla-
rın güvenliğini sağlamıştır. Toplantıda yapı-
lan devrimci teorinin ışığındaki doğru ko-
nuşmalarla TİP tabanını belli ölçüde eğit-
mek, hiç değilse bağımsızlık ve demokrasi şî-
arlarımızın TİP tabanına benimsenmesi
mümkün olmaktadır.

Önemli bir husus ta, gerici parlamenta-
rizmin olanaklarından bile yararlanılarak
kitlelere politikamızı açıklamak için bir fır-
sat doğmasıdır. TİP içindeki devrimciler bu
fırsatla halka hitabetme olanağı buldular, bu
konudaki bilgi ve görgülerini geliştirdiler.

Propaganda konuşmaları sırasında dev-
rimci şiarlarımız karşısında halkın göster-
diği olumlu tepki TİP tabanındaki üyelere,
kitlelere karşısında, oportünist şiarların yan-
lışlığını göstermiştir. Gerçekten Alibeyköy
toplantısında, oportünist yönetimin şartlan-
dırıldığı birçok iyi niyetli partili, toplantı so-
nunda bizim sloganlarımızı kabullenmişler
ve konuşmalarında kullanmışlardır.

TİP'ni örgüt olarak desteklememizin bir
sonucu olarak Alibeyköy'deki TİP toplantısı-
nı düzenlememiz gerek parti içi ideolojik mü-
cadelemizde, gerekse ora halkı üzerindeki
propagandamız bakımından önemli faydalar
sağlamıştır. Ancak, biz bu işi yaparken ideo-
lojik bağımsızlığımızı korumaya hassasiyetle
dikkat ettik. Aren oportünizminin «Sosya-
listler iş başına» sloganıyla ifade ettiği, pra-
tikte TİP'nin seçim çalışmalarına «Aybar
oportünizminin kuyruğunda» katılmak şek-

linde beliren ve onların, oportünist muhale-
fetlerinin sahteliğinden gelen tavra düşül-
memiştir. Onların kitleleri aldatma politi-
kasına alet olamayız. Yani sırf bu olanaktan
yararlanmak için, oportünist yönetimle uz-
laşmak, onların oportünist sloganlarıyla kit-
leleri şaşırtmak yolu seçilmemiştir. Toplan-
tı boyunca daima «Kahrolsun Amerikan em-
peryalizmi», «Kahrolsun işbirlikçi patron-
lar», «Kahrolsun toprak ağaları ve tefeciler»,
«Yaşasın tam bağımsız ve gerçekten demok-
ratik Türkiye», sloganları haykırılmış, «Fab-
rika işçinin toprak köylünün», «Sosyalist Tür-
kiye», «Kahrolsun patronlar», türünden geve-
zeliklere mücadele edilmemiştir. Kısaca opor-
tünist yönetime karşı ideolojik bağımsızlığı-
mız korunmuştur.

Özetlersek, proleter devrimcileri gerek
İŞÇİ - KÖYLÜ gazetesiyle olsun, gerekse iş-
çi ve köylü hareketlerindeki devrimci tutum-
larıyla olsun TİP'nin tabanında gittikçe ge-
lişen bir destek bulmuştur. Bu durum TİP
içinde oportünist yönetime karşı, tam bir ide-
olojik açıklığa kavuşmamış, ancak devrimci
doğrultuda ve demokrat bir muhalefet oluş-
maktadır. Bu muhalefetin baskısı, bizlere
TİP'nin bazı seçim toplantılarının hakimi-
yetimiz altında geçmesi imkânını yaratmak-
tadır. Gerek Beykoz ilçesindeki ve gerekse
Alibeyköy toplantıları TİP'ni örgüt olarak
destekliyoruz» sloganını doğrulamıştır. İdeolo-
jik bağımsızlığımızı gözetenerek ve aktif ola-
rak TİP seçim kampanyasına katılmakta ta
bu sloganın doğru anlaşılması bir pratiğidir.

Memet Altun

Devrimciler Söke'de Millî Cephe!

(Başarılı orta sayfada)

terketmişlerdir. Olay gecesi devrimci gençler
CHP ilçe merkezini ziyaret etmişler ve Doğu
Perinçek millî kurtuluş savaşımızın hedefle-
rini ve millî-demokratik güçbirliğini anlatan
bir konuşma yapmışlardır.

Ertesi gün AP'lilerin şikâyeti üzerine ha-
rekete geçen savcılık, devrimci gençler, işçi
ve köylüler hakkında AP toplantısını engel-
lemek ve yaptırmamak iddiasıyla dava açmış-
tır. Bağımsız aday devrimci köylü Hüseyin
Kaya ile devrimci gençlerden Gün Zileli,
Mustafa Kuseyri, Doğu Perinçek, Zafer Kut-
lu, Hüseyin Çakırgöz, Ömer Beykoçan adında-
ki işçilerle, Reşat Boğaç adlı köylü ve İ.H.F.
öğrencisi Ziya Gürel tutularak ifadeleri alın-
mış ve mahkemeye verilmişlerdir. Aranan
CHP 1. adayı M. Çelik'in bulunamaması üye-
lerine 10 devrimci hakkında açılan davada
millî cephe sanık sandalyesinde de gerçekleş-
miştir.

6 genç, 2 işçi ve 2 köylünün yargılanma-
sı sonucunda tevkiflerine gerek olmadığına ve
mahkemenin 16 ekime bırakılmasına karar
verilmiştir.

TİP'in Taksim mitingi oportünizmin ihanet belgesidir

(Başarafa 6 ncı sayfada)

«Ne yapmak lazım?» diye sordu. «Tüm EMEKÇİLERİN devlete ağırlığını koymadan önce, TİP'e ağırlığını koyması lazım» diye cevap verdi. Dinleyicileri «TİP de birleşmeye, çağırarak konuşmasını bitirdi.

Sendikacı Rıza Kuas'ın konuşması doğrularla eğrilerin bir çorbasından ibaretti.

«Emekçi dostlarımız! 1872 de çalışma saatlerini azaltmak, fazla mesailerin karşılığını almak için, geceleyin kadın ve kız işçilerin çalıştırılmaması için, iş teminatı elde etmek için işçiler grev yaptı... 1923 de gene aynı hakları almak için DDY da çalışan işçiler grev yaptı... Aradan 97-100 sene geçti. Bugün Türkiye'nin muhtelif yerlerinde aynı hakları almak için işçiler mücadele etmekte. Yani 97 senedir Türk işçi sınıfı ekonomik hakları için mücadele etti. Bu gün de işçi sınıfı aynı mücadeleyi yapıyor.» Bu değerlendirmeye, işçi sınıfı mücadelesinin yalnız ekonomik yanını ele aldığı, demokratik yanını görmediği için ve bu mücadelenin zaman içinde kazandığı farklılıkları hesaba katmadığı, için eksik olmakla birlikte, genel hatlarıyla doğrudur. Bu değerlendirmesiyle, Rıza Kuas «Anti - Kapitalist mücadele, kavramını yozlaştıran, bu kavrama «sermayedarlara karşı mücadele» anlamı vererek, sermayedarlara karşı işçilerin iktisadi mücadelesine veya işçilerin demokratik haklar için verdiği mücadeleye «Anti - kapitalist yani sosyalist mücadele», damgasını vuran oportünistler, e (1) göre daha ilerdedir.

«1946 da bize yutturulmak istenen demokrasi sahtedir.» Bu da doğrudur ve çok partili düzene geçişi «demokrasi» diye, 1950 iktidara değişikliğini «halk devrimi» diye alkışlayan sözümona sosyalistlerin kulaklarını çınlatarak bir sözdür. Fakat «Demokrasiyi getiriyoruz diye patron partilerini yutturmak istediler» sözü yanlıştır. Yutturulan «patron partileri» değil, Türkiye'deki Anti - kema- list karşı devrimi perçinleyecek ve emperyalizmin egemenliğini genişletip sağlama alacak «işbirlikçi burjuvazi - feodal artıklar» ittifakının partileriydi. Türkiye'ye o yıllarda demokrasi diye sokulan «Filipin Tipi Demokrasi» idi. Filipin Tipi Demokrasi, lerde ise «millî burjuvazinin» bile partilerine yer yoktur. Bu bakımdan «patron partileri» deyimi yerinde değildir ve yanıltıcıdır. (Bakınız: Türk Solu... Sayı 99, Sayfa 3, Demokrasi Uğruna Mücadelemiz.)

«Batı'da çok partili demokrasi demek, bir tarafta ÇALIŞANLARIN politik partisi, öbür tarafta ÇALIŞTIRANLARIN politik partisi demektir.» Bu cümle ancak şöyle söylenirse doğru olabilir. «Burjuva demokrasi- rinde hem işçi sınıfının hem de burjuvazi- nin siyasi partileri vardır.» Rıza Kuas'ın cümlesi sınıf gerçeğini ve demokrasinin sınıf- sal karakterini gözlerden saklamaktadır. «Batı'da, diyerek «Batıda, ki demokrasilerin burjuva niteliğini; yine «çalışanların» ve «çalıştıranların» demek suretiyle temel sınıfları; ve bunların kendine özgü partilerini u- nutturmakta, ve böylelikle «ÇALIŞANLARIN partisi olan TİP'in kuruluşunu Türkiye'de «demokrasi» nin başlangıcı olarak kabul et- tirmeye çalışmaktadır. «Bizde, 1961 de Türkiye EMEKÇİ'sinin biricik siyasi partisi kurula- na kadar, demokrasi sahte idi», diyerek «E- MEKÇİ'lerin Partisi TİP, in kurulmasından sonra «demokrasi» nin «sahte» sıfatından kurtulduğunu söylemeye çalışmaktadır. (ÇA-

LİŞANLAR ve EMEKÇİLER terimleri işçi sı- nıfından başka küçük burjuva unsurları da içermektedir. TİP'in yapısı için, bak... Tür- kiye İşçi Partisi Üyelerinin sınıf yapısı, Do- ğu Perinçek, Aydınlik, Sayı 3, Sayfa 205)

Rıza Kuas'ın «demokrasi» den ne anladığı da belli değildir. Bir taraftan işçilerin bu- gün hâlâ 97 yıl önceki mücadeleyi devam ettirdiklerini, Anayasanın 15. maddesine ay- kırı olarak akşam sabah bir hırsız gibi üstle- rinin arandığını söylerken; öte yandan TİP'in varlığını «demokrasi» mizin delili saymakta- dır. Bu bir çelişmedir. Ancak küçük burjuva dar görüşlerinin düşebileceği bir çelişme.

Kuas da öteki konuşmacılar gibi SOSYA- LİST PARTİ'yi «EMEKÇİLER'in, FUKARA HALK'ın partisi» olarak anlamakta ve kur- tuluşu «emekçi halkımızın, kıratın kıcına mü- hür basıp kendisini PATRON PARTİLERİ'ne ipotek etmeyip», «HALKIN PARTİSİ olan TİP de, toplanmasında görmektedir.

Mitingin son konuşmasını Mehmet Ali Aybar yaptı. Aybar kürsüye gelirken dinleyi- lerden bir kısmı, «Bağımsız Türkiye» diye, bir kısmı da «Sosyalist Türkiye» diye bağ- rıyordu. Aybar dinleyicilere hitaben:

«Hemşehrilerim, işçi - emekçi kardeşle- rim! Hiç şüphesiz Türkiye Sosyalist olacak. Hiç şüphesiz Amerika Türkiye'den atılacak! Fakat bunun için EMEKÇİ HALKIMIZIN İK- TİDARA GELMESİ şarttır. Başka hiç bir yol yoktur. EMEKÇİ HALK İKTİDARA GEL- MEDİKÇE ne sosyalizm kurabilir, ne Ameri- ka kovulabilir, diyor. Görüldüğü gibi Ay- bar'a göre sosyalizmi EMEKÇİ HALK ku- racaktır. Yine görüldüğü gibi Aybar'a göre de gerek Amerikan'ın kovulması, gerek sisya- lizmin kurulması «EMEKÇİ HALKIN İKTİ- DARA GELMESİ» ön şartına bağlıdır. Bu- nun anlamı şudur: Henüz burjuva anlamda bile demokrasinin bulunmadığı Türkiye'de bir gün gelecek, «EMEKÇİ HALKIN PAR- TİSİ TİP» sandıktan çıkacaktır, sonra da «BAĞIMSIZ ve SOSYALİST TÜRKİYE» yi kuracaktır. Aybar bunu ilerde daha açık söy- lüyor:

«TİP emekçilerin partisi, işçilerin, köylü- lerin, küçük esnafın, zanaatkarın, arkasız me- murların partisidir. Bu partinin iktidara gel- mesi bizlerin düşünmesine bağlıdır... Neden yüzyıllardan beri sömürülüyorsunuz? Suyun başında değilsinizde ondan... Suyun başına geçmek, Büyük Millet Meclisi'nde emekçile- rin çoğunlukta olması demektir. Kurtuluş yo- lu, bunu bulduğumuz zaman açılacaktır.»

Aybarın Anayasa konusunda söyledikleri de şunlar:

«Biz anayasanın değiştirilmesine karşıyız. Çünkü bu anayasa emekçi halkımızdan ya- na bir siyasi belgedir. Bu anayasa düzeniyle kap-kaç düzenini sürdürmek mümkün de- ğildir... Bu anayasa LIBERALİZM'e karşıdır. Ancak ve ancak Sosyalizme açıktır. Anaya- sanın bazı maddelerini okuyarak: «Şimdi so- ruyorum size, böyle bir anayasayla SERBEST TEŞEBBÜS yürütülebilir mi? O güzel teşeb- büs ki sömürüye dayanır.»

Ve yine Aybar'dan bazı cümleler aktar- makla yetinelim:

«Biz iktidara geldiğimiz zaman vatan- daş kendisini bir numaralı vatandaş hisse- decek.» «İlk yapacağımız şey dış ticaretin, bankacılığın, sigortacılığın devletleştirilmesi olacaktır.» «İkinci yapacağımız iş toprak re- formudur... Toprak reformuyla demokrasi- miz köyde tabana oturacaktır.» (Dikkat edil- sin, demokrasimiz yok demiyor Aybar. Top- rak reformuyla, var olan «demokrasi» mizin köyde tabana oturacağını söylüyor) «İşçiler, ister özel ister devlete ait olsun, fabrikanın yönetimine, denetimine, yürütümüne katıla- caktırlar. (Dikkat edilsin, «Anayasayla bir arada yürütülemeyen serbest teşebbüs, Ay- bar'ın sosyalizminde var olabilecek.) «Yüksek okullarda öğrenciler, yönetime, yürütüme, de- netime katılabilecekler.» «Yapacağımız bir başka iş vergi reformudur.»

«Kolay işlerden biri de genel af çıkar- maktır.» Evet, «Aybar Sosyalizmi» nin prog- ramı genel hatlarıyla böyle. Bu «sosyalizm» in bir özelliği de şu: «Merkezi plânlar mut- laka HALK'ımızın tasvibinden geçecektir.»

«Bağımsız Türkiye» «Sosyalist Türkiye» bağırışları arasında Aybar son sözlerini du- yurmaya çalışıyordu: «Kardeşlerim, Sosya- list Türkiye, bağımsız Türkiye de olacaktır... O zaman semlarımızda yalnız Türk bayrağı dalgalanacak.»

Dalgalanacak. Doğru. Ama o günlere saf- larımızdan oportünizmi söküp attığımız ölçü- de ulaşacağız. Proletaryanın çelik disiplinli örgütünü gerçekleştirdiğimiz ölçüde ulaşaca- ğız. Emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı, bütün millici güçleri seferber ettiğimiz ölçü- de ulaşacağız.

Bu miting, oportünizmin iflâs belgesi o- larak, o günlere yürüdüğümüzün müjdecisi- dir. Bu mitingde proleter devrimcilerinin ka- zancı Millî - Demokratik mücadelemizin si- lâhı İŞÇİ KÖYLÜ gazetesini 1300 okuyucu- nun eline ulaştırmak olmuştur. Ve bir de oportünizmi nmaskesini bir kere daha in- dirmek!

(1) : Devrimci TİP Haberleri, Sayı 1, Say- fa 3.

(2) : Devrimci TİP Haberleri, Sayı 1, Sayfa 7, Doğu Perinçek.

(3) : Aydınlik, sayı 6, sayfa 422.

(4) : Aydınlik, Sayı 11, Sayfa 338, TİPİ örgüt olarak destekliyeceğiz, Mihri Belli

(5) : Devrimci TİP Haberleri, Sayı 1, Sayfa 3.

(6) : Aydınlik, Sayı 2, Sayfa 94 - 95.

(7) : Proletarya İhtilali ve Dönek Ka- utsal, Sayfa 122, Marx'tan Zikreden Le- nin.

(8) : Konuşmalardaki büyük harfler ba- na aittir.

(9) : Aydınlik, Sayı 8, Sayfa 92.

(10) : Aydınlik, Sayı 1, Sayfa 13.

(11) : Aydınlik, Sayı 6, Sayfa 420.

(12) : Türk Solu, Sayı 91, Bütün Silâhla- rımızla Emperyalizmin en zayıf noktasına yüklenelim, Doğu Perinçek.

1. Türk Solu'nun Tükenmiş olan CİLDİ ÇIKTI

Ödemeli isteyiniz. Fiyatı 50 TL.

2. Cilt tükenmek üzere. 35 TL.

Herşey Oy için Sonuç: Sömürücülerle işbirliği

Sosyalizm davasına baş koymuş nice fe-
dakâr ve namuslu insanın büyük çabalarını
bir mirasyedi rahatlığı ile harcıyan oportü-
nist TİP yöneticileri partiyi içinden çıkılmaz
bir bataklığa sürdüler. Adıyaman ilinin millet-
vekili adaylarının tespiti bunun tipik bir ör-
neğidir. Adıyamanda liste başına merkez kon-
tenjanından Sabri Tanrıverdi adına bir aşi-
ret ağası getirilmiştir. Kimdir bu Sabri Tan-
rıverdi? Adıyaman İl Merkezinin batı ve ku-
zeybatısındaki tüm köyleri içine alan otuz-
bin kişiyi kapsıyan Hıdırsor aşireti ağası. Aşi-
retin başında bulunan Ali Tanrıverdi 1965 e
kadar CHP ye hizmet etmiş buna karşılık her
devre il genel meclisine üye seçilmiştir. Ali
Tanrıverdi, ihtiyarlayınca 1965 de kardeşi şim-
diki TİP liste başı bulunan Sabri Tanrıverdi
reisliği ele almıştır. Sabri Tanrıverdi ağabeyi-
si gibi genel meclise üyeliği ile yetinmemiş
milletvekili olmak istemiştir. Fakat 1965 se-
çimlerinde CHP ile anlaşamayan Sabri Tan-
rıverdi bağımsız adaylığını koymuş ve 11800
oy almıştır. 1965 de aldığı önemli oylara rağ-
men milletvekili olamayan Sabri Tanrıver-
di 1969 seçimlerinden önce muhtelif parti-
lerle pazarlığa girişmiştir. 12000 oya sahip
Sabri Tanrıverdi liste başı olmak istemekte-
dir. MHP, GP pazarlığından sonra TİP il baş-
kanlığına başvurmuştur. Bu olayı TİP il baş-
kanı Ziya Önder bir arkadaşına yazdığı yazı-
da şöyle anlatıyor:

«Sabri ağanın adaylığı hiçbir şekilde iyi
olmamıştır. Bunu hiçbir dil haklı göstere-
mez. Sosyalizmin zaferi sınıf mücadelesinin
sonucudur. Bir şahıs kendi sınıfından kopar
karşı olması lâzımgelen sınıfa iltihak eder.
Bu mümkündür. Fakat bu arada birçok imti-
hanlar verir. Gerçekliğini ispatlar. Ondan
sonra her türlü itimada layıktır. Biz Sabriyi
şu anda bilmiyoruz. Ama önsezi, davranışları-
nın mantık süzgecinden çıkan sonucu odur
ki kazandığı gün olmasa bile yakın bir gele-
cekte aramızda olmayacaktır. Hele TİP Mec-
liste bir farkla gurup kurma hakkını elde
ederse ikinci gün Sabri'yi aranızda göremi-
yeceksiniz. Bu kritik günlerde üç oy fazla al-
mak uğruna yapılacak işi değildi bu. Ama ve-
bali bunu yapanların boynuna olacaktır.

Adıyaman ve Kahta teşkilatları toptan
istifa etmiştir. Tekrar kurmak alfabeden baş-
lamak hem de bundan sonra büyük bir zan
ve şüphe altında kalarak teşkilatı yeniden
kurmak çok zor olacaktır. Sana hadiselerin
gelişme şeklini de anlatayım.

Birgün Gaziantep'ten bana telefon edil-
di. Ve denildi ki; sizin orada bir Sabri Tanrı-
verdi varmış genel merkeze gidip demiş ki
ben Adıyamandan adaylık koymak istedim.
Fakat teşkilat beni reddetti, gerekçe olarak
da ağalığımı ileri sürdü, ben ağa değilim.
Ben sosyalizmi benimsemiş bir kimseyim. Ale-
vilik sebebiyle 12 bin oyum var. Bu durum
neden ibarettir?.

Ben de cevap verdim. Bize 6 ay evvel gel-
miş, ve Listede birinci sırayı bana verirsiniz
partinize girerim gibi çok ham bir teklifte
bulunmuştu. Bunu ben olgun karşıladım. Bi-
rinci sırayı almak için evvelâ sen partiye
kaydol. Bizde partiye kayıtlı bütün üyeler ön-
seçim seçmenidir. Madem ki sizi seven 12 bin

kişi var bunun beşyüzünü de partiye kaydet-
tir. Böylece yapılacak önseçimde birinci olur-
sun dedim. Bu zat o zaman AP de kayıtlı idi,
ve umuyordu ki AP kendisine desin ki gel ağa
senin 12 bin reyın var sen bizim listede birin-
eisin. Bu teklifi CHP den de bekliyordu. Be-
nim teklifimi kabul ve tatbik ederse bu iki
partiden bir teklif gelmez, onun için kaçtı. MP
Genel Sekreteri S. Faruk Önder'den Adıyaman
il ve ilçe teşkilatlarına kuruluş yetkisini de
alıp yanında saklıyordu. Hülâsa mevcut par-
tilerin hepsinden sıra ile birşeyler bekleye-
cek ama mutlaka aday olacaktı. GP ye de
de müracaat etmiş ve 35 bin lira seçim mas-
rafı verilirse adaylık kabul edeceğini bildir-
mişti.

Bunu böylece anlattım. Telefondaki mu-
hatabım peki Ziya bey dedi. Senin feragatini
istiyorlar genel merkezden, sen ne dersin?
Ben de benim bir iddiam yok ki feragat ede-
yim diye cevapladım. Telefonu kapattık.

Yazıhaneye döndüm. Sabri'nin yakını olan
Abuzer ağa geldi yanıma ve başladı: Aybar'ın
ve T. Ziya beyin selâmları var genel merkeze
gittik Sabri'yi birinci aday gösterecekler ama
senin feragatını istiyorlar dedi. (Dikkat bu-
yurun feragat isteniyor, fikir değil) feragat
edip etmeyeceğini de genel merkeze bildirme-
ni istiyorlar şeklinde konuştu. Bu bir kulis
iş olduğuına göre bu hususta bir yazı getiril-
mesi elbette olamazdı. Ben de Antep'ten ba-
na telefon eden o dosta feragat ettiğimi te-
lefonla bildirdim. Çünkü başka yapılacak iş
yoktur. Gelin çarşafını giymiş hazırlığını
yapmış babası evine gitmek için kaynandan
izin istiyor. Kaynana izin verse de vermese
de gitme hazırlığını yapmış bizim feragat
edip etmeme de öyle..

Ayrıca öğrendiğimize göre Ankaraya gi-
dip Aybar'la anlaşılan Sabri Tanrıverdi ar-
kadan Sadun Aren'e gitmiş ve onunla da bir
anlaşma yapmıştır. Sadun Aren kendisi ile
görüşüğünü gizli tutmasını Sabri Tanrıver-
diye sıkı sıkı öğütlemiştir. Sabri Tanrıverdi
de Adıyaman'da Sadun Aren de beni destek-
liyor diye övünmeğe başlamıştır.

Bu konu, genel yönetim kurulunda da
tartışma konusu olmuştur. Genel Başkan M.
Ali Aybar biz oy partisiz, bu vatandaşın
12000 oyu varsa tabii liste başı olacaktır demiş-
tir. Fakat Adıyaman ilinin ve Kahta ilçesinin
bütün üyeleri istifa etmiştir, teşkilat diye bir
şey kalmamıştır. Bunun hiç önemi yoktur.
M. Ali Aybar için, yeter ki oylar gelsin. Opor-
tünizm varabileceği son kerteye kadar gel-
miştir. TİP yöneticilerin sosyalizmi lekelemek
ve vatandaş nezdinde itibarını düşürmek için
daha fazla ne yapabilirlerdi acaba? Bakınız
Adıyaman'da çıkan tarafsız Çığır gazetesi
neler yazıyor:

«Karşıyız ağaya, beye diyeceksiniz! Belki
aşık Mahzunî'den değişler de söyleyeceksiniz.
Aklınızca uyandırmak istediğiniz köylüyü
uyutmaya çalışacaksınız, yalnız bir koltuk
bir kaç rey için...

Siz, yalnız parti tüzük ve programına de-
ğil, bu partiye ümit bağlamış dar gelirliilere,
emekçilere, işçilere, küçük esnafa ihanet edi-
yorsunuz...

Bir yandan ağaya, patrona, sömürücüye,

geniş toprak sahiplerine lânet diye bağırarak,
sonra dönüp toprak ağasına rey dileneceksi-
niz!

Bütün çabanız boşuna. Zira keliniz gö-
ründü artık!..

Çığır gazetesi bu konuya geniş yer ver-
miştir ve TİP üyelerinin istifa mektuplarını
yayınlanmıştır. Artık herkesin anlaması gere-
ken şey şudur: TİP yöneticilerinin amacı ne
bağımsızlıktır ne sosyalist Türkiyedir. Amaç
her şey oy içindir. Tabii ki bunun sonucu
sömürücülerle işbirliği olacaktır.

İnti Peredo'nun Ho Şi Minh'in ölümü üzerine Kuzey Vietnam'a gönderdiği mektup

Vietnam Demokratik Cumhuriyeti Ko-
münist partisi merkez komitesine;

Amerikan emperyalizmine karşı veri-
len savaşın alanı olan Bolıvy'a'dan Milli
kurtuluş ordusunun savaşçılarını savaşları-
nı büyük devrimci lider Ho Şi Minh'in aziz
hatırasına yöneltilir ve Vietnam halkına
kalpten bağlanırlar.

Ho Şi Minh'in ölümü dünyadaki bütün
devrimcileri harekete geçirmiştir.

Ho Şi Minh ve kahraman Vietnam
halkı Amerikan emperyalizmine karşı ve-
rilen savaşta ayrılmaz bir sembol haline
gelmişlerdir.

Ho Şi Minh ve Vietnam bir ülkenin
bağımsızlığını korumak için verdiği kavg-
da ölmeğe ve zafer kazanmağa hazır oldu-
ğu vakit . en güçlü emperyalist kuvvetler
ve onun en vurucu güçleri olsa dahi . ül-
kenin kimse tarafından ele geçirilemeyece-
ği gerçeğini en güzel şekilde ispatlamıştır.

Ho Şi Minh çok çalışkan, parlak bir po-
litikacı ve gittikçe daha belirgin hale gel-
mekte olan milli kurtuluş yolunu açan,
halkını örgütleyip onlara destek olup bu
yolu güçlendiren bir askeri liderdi.

Binbaşı Ernesto Che Guevara tara-
fından Nancahuazu dağlarında Amerikan
emperyalizmine karşı verilen savaşın ate-
şinde kurulan Milli Kurtuluş ordusu (ELN)
bu acılı günümüzde «İki, üç, bir çok Vi-
etnam» sloganını daha da hızlı bağırarak
tadır. Çünkü Vietnamın kavgası tüm Lâ-
tin Amerikadaki ezilen halkların kavgası-
dır ve bu misal bütün halkların takip ede-
ceği yolu göstermektedir.

Bu vakitsiz ölümlle üzülen Vietnam
halkının üzüntüsü tüm Bolıvy'a ve sömü-
rülen dünya halklarının üzüntüsüdür. Vi-
etnam komünist partisinin acısı ELN'in
de acısıdır.

Ho Şi Minh'e olan saygımız kelimeler-
le sınırlanamaz. Ona olan saygı ancak Bin-
başımız Ernesto Che Guevara'nın işaret et-
tiği gerilla savaşının . Bolıvy'a ve tüm
Latin Amerika kurtulana kadar . sömürü-
len halklar tarafından sürdürülmesiyle
ifade olunabilir.

YA ZAFER, YA DA ÖLÜM!

İnti Peredo

Ho Şi Minh'in vasiyeti

Her ne olursa olsun, nihai zafere ulaşın. caya dek Amerikan saldırganlarına karşı savaşmakta kararlı olmalıyız. Amerikan emperyalistleri çekilmeye mecbur kalacaklardır. Anavatanımız yeniden birleştirilecektir. Kuzeydeki ve Güneydeki vatandaşlarımız aynı çatı altında tekrar birleşecektir.

Amerikan saldırganlığına karşı verdiği miz yiğit mücadelede daha bir çok zorluklara ve fedakârlıklara katlanmak zorunda kalacağız, fakat nihai zaferi kazanacağımızdan eminiz.

Bu mutlaktır.

Zafer günü geldiği zaman kahraman vatandaşlarımızı, kadrolarımızı ve savaşçılarımızı kutlamak, yaşlılarımızı, sevgili gençliğimizi ve çocuklarımızı görmeye gitmek için Kuzeyi ve Güneyi dolaşmak istiyorum.

Sonra, halkımız adına, sosyalist kampın kardeş ülkelerine ve bütün dünyadaki dost ülkelere gitmek ve onlara Amerikan saldırganlığına karşı verdiğimiz kahramanca savaşta bize gösterdikleri candan destek ve yardımlar için teşekkür etmek istiyorum.

Tong hanedanı döneminin ünlü Çin şairi Tu Fu şöyle diyordu «Her devirde, 70 yaşına ulaşanların sayısı pek azdır.» 79 yaşında olduğum bu yıl o «pek az» kimsenin arasında sayılırım... Zihnimin hâlâ berrak olmasına karşılık sağlık durumum geçen yıllara oranla zayıflamış durumda. Kişinin 70 yaşını sıhhatle yaşla birlikte eskimeye başlar. Bu şaşılacak bir şey değil.

Fakat daha ne kadar devrime, vatana ve halka hizmete devam edebileceğimi kim bilebilir?

İşte bu nedenledir ki, bu dünyadan ayrılacağım ve yüce Karl Marx'a, Lenin'e ve diğer devrimci büyüklerimize kavuşacağım gününü düşünerek bu satırları yazıyorum. Böylece, o gün geldiği zaman vatandaşlarımız, Partideki yoldaşlarımız ve dünyadaki arkadaşlarımız şaşırılmış olmayacaklardır.

Önce Parti hakkında konuşacağım: Partimiz sınıksız birliği ve kendisini bütünüyle işçi sınıfına, halka ve vatana adanmış sayesinde, kuruluşundan bu yana birleşmeyi, örgütlenmeyi, halkımıza coşkun bir mücadelede önderlik etmeyi ve onu zaferden zafere koşturmayı başarmıştır.

Birlik, Partimizin ve halkımızın son derece kıymetli bir geleneğidir. Merkez Komitesindekilere en aşağıdaki hücredekilere kadar bütün yoldaşlar Partimiz saflarındaki birlik ve beraberliği gözlerinin bebeği gibi korumalıdır.

Parti içinde geniş demokrasiye ulaşmak

ve düzenli ve ciddi bir biçimde öz-eleştiri ve eleştiri yapmak Parti saflarında birlik ve beraberliği sağlamlaştırmak ve geliştirmek için en iyi yoldur. Bütün yoldaşlar arasında tam bir sevgi hüküm sürmelidir.

Bizim partimiz iktidarda olan bir Partidir. Her parti üyesi, her kadro devrimci ahlâkla aşılanmalı ve çalışkanlık, feragat, dürüstlük, doğruluk göstermeli, toplum davasına kendisini bütünüyle adanmalı ve bireycilikten arınmış, örnek bir devrimci kişilik göstermelidir. Partimiz bütün saflığını korumalı, halkın hem lideri hem de en sadık bir hizmetkârı olma rolüne yaraşır şekilde hareket etmelidir.

Genç işçiler Birliği üyeleri ve bir bütün olarak gençliğimiz en ön saflardaki görevlerden gönüllü olmak arzusunı duyan, güçlüklerden yılmayan, ilerleme için uğraşan kusursuz bir yaradılışa sahiptir. Parti onların devrimci ahlâklarının eğitilmesine özel bir itina göstermelidir ve onları sosyalist kuruluşun yarıncı sahipleri olarak «sağlam» ve «yetenekli» yetiştirmelidir.

Gelecek devrimci kuşağı yetiştirmek ve eğitmek çok önemli ve gerekli bir görevdir.

Kırsal alanlardaki ve dağlık bölgelerdeki emekçi halkımız çağlar boyu meşakkatler, feodal ve sömürge zulmü ve sömürü altında ezildi. Bundan başka, uzun savaş yılları yaşadı.

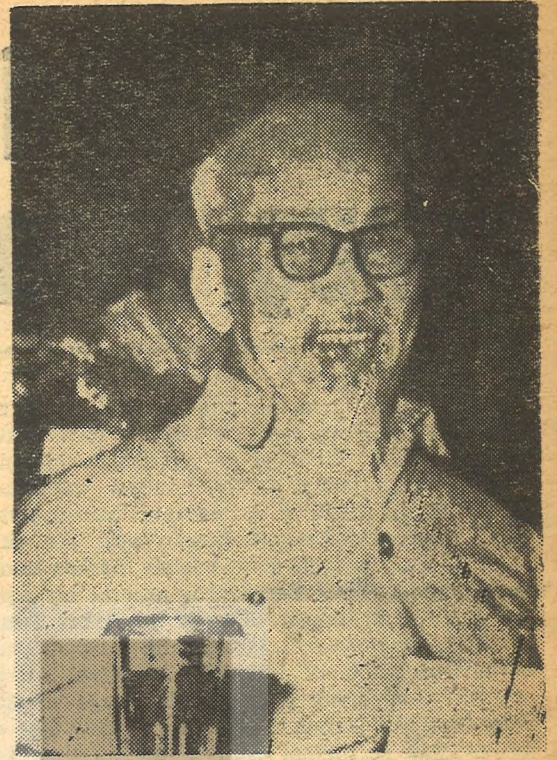
Ancak, halkımız büyük kahramanlık, büyük cesaret ve şevk göstermiştir ve çalışkan bir halktır. Partiyeye kuruluşundan beri bağlılık duymuş ve ona her zaman sadık kalmıştır.

Parti amacı halkın hayat standardını durmadan yükseltmek olan ekonomik ve kültürel gelişme için iyi bir plan hazırlamaktır.

Amerikan saldırganlığına karşı direnme savaşımız uzayabilir. Vatandaşlarımız malları ve canları bakımından yeni fedakârlıklara katlanmak zorunda kalabilirler. Her ne olursa olsun nihai zafere ulaşın caya dek Amerikan saldırganlığına karşı savaşmakta kararlı olmalıyız.

Nehirlerimiz, dağlarımız, insanlarımız her zaman kalacak. Yankeeler yenilecek, yurdumuz on kat daha güzel kuracağız.

Önümüzde hangi zorluklar ve meşakkatler olursa olsun, halkımız nihai zaferi kazanacağından emindir. Amerikan emperyalistleri çekilmeye mecbur kalacaklardır. Anavatanımız yeniden birleştirilecektir. Kuzeydeki ve Güneydeki vatandaşlarımız aynı çatı altında tekrar birleşeceklerdir. Ülkemiz yiğitçe bir mücadele sonucunda iki büyük emperyalist



lizmi —Fransa ve Amerikan— yenmiş ve milli kurtuluş savaşları hareketine değerli bir katkıda bulunmuş küçük bir millet olmanın parlak şerefine sahip olacaktır.

Dünya komünist hareketi hakkında: Bütün hayatımı devrim davasına adanmış olarak, enternasyonal komünist ve işçi hareketinin gelişmesini görmekten ne kadar büyük gurur duyuyorsam, kardeş partileri bölen ihtilâflardan da o kadar derin üzüntü duyuyorum!

Partimizin kardeş partiler arasında birliğin Marksizm-Leninizm ve proleter enternasyonalizmi temeli üzerinde, duygu ve mantık icaplarına uygun olarak tekrar kurulmasına etkili bir şekilde yardım etmek için elinden gelen her türlü gayreti göstereceğini dilerim.

Eminim ki, kardeş partiler ve ülkeler tekrar birleşecektir.

Kişisel meseleler hakkında: Bütün hayatım boyunca bütün yüreğimle ve gücümle vatana, devrime ve halka hizmet ettim. Şu zamanda bu dünyadan ayrılmak zorunda kalırsam yaptığımdan dolayı pişmanlık duyacağım hiçbir şey yoktur. Sadece daha uzun ve daha fazla hizmet edemediğime esef ediyorum.

Ölümünden sonra, halkın vaktinin ve parasının sarfedilmesine yol açmaması için büyük bir cenaze töreni yapılmasına engel olunmalıdır.

Son olarak, tüm halka, bütün Partiyeye, bütün orduya, yeğenlerime, gençliğe ve çocuklara sonsuz sevgi ve muhabbetimi bırakıyorum.

Kardeşçe selâmlarımı da dünyadaki yoldaşlara, arkadaşlara, gençliğe ve çocuklara iletirim.

En son dileğim odur ki, Partimiz ve halkımız mücadelede sınıksız bir birlik içinde, barışçı, birleşmiş, bağımsız, demokratik ve varlıklı bir Vietnam kursun ve dünya devrimine değerli bir katkıda bulunsun.

Hanoi, 10 Mayıs 1969

HO CHI MINH

TÜRK SOLU : Haftalık Gazete * Sahibi : Şerif Tekben * Sorumlu Yazı İşleri Müdürü : Bora Gözen * İdare Yeri, Yazışma ve Abone Adresi : Divanyolu Cad. No. 83/3 - Sultanahmet/İstanbul, Telefon : 27 39 61 * Ankara Temsilciliği : Ahmet Say * Dizgi : Yüksel Baskı :

Dilek Matbaası * İstanbul Dağıtımı : Fuat Bute, Ankara Caddesi No. 34, Tel.: 27 89 49 * Anadolu Dağıtımı : GA-ME-DA * Yıllık Abonesi : Yurt İçi 40 TL., Avrupa Uçak : 80 TL., Amerika Uçak : 170 TL., * İlan San.: 20 TL., Yayın İlanları yüzde elli indirimlidir.